

ജീവമൊഴികൾ

വാല്യം 2

നവംബർ 2004

ലക്കം 11

സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണം - ആന്ദ്രാ മുനേ
യാഗപീഠവും കുടാരവും
ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിൽ - വാച്ച്മാൻ നീ

സർവവും സമ്പൂർണമായ്....

‘നിങ്ങളോ എന്നെ ആർ എന്നു പറയുന്നു?’ യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു ചോദിച്ച ചോദ്യം. ഇതിനു തൊട്ടു മുൻപ് യേശു മറ്റൊരു ചോദ്യം ചോദിച്ചു. ‘ജനങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രനെ ആർ എന്നു പറയുന്നു?’

മറുപടി പറഞ്ഞത് യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരാണ്. അവർ പറഞ്ഞു “ജനത്തിന് അങ്ങയെക്കുറിച്ച് വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായമാണുള്ളത്. ചിലർ പറയുന്നു അങ്ങ് യോഹന്നാൻ സ്പാഹകനാണെന്ന്. മറ്റു ചിലർ ഏലിയാവെന്നും വേറെ ചിലർ യിരെ മ്യാവ് എന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഏതായാലും അങ്ങ് ദൈവത്തിന്റെ ഒരു പ്രവാചകനാണെന്നതിൽ ആർക്കുമില്ല അഭിപ്രായവ്യത്യാസം.”

അതു കേട്ടപ്പോൾ യേശു ഇങ്ങനെ പ്രതിവചിച്ചു “ശരി ജനത്തിന്റെ അഭിപ്രായം അങ്ങനെയിരിക്കട്ടെ. എന്നാൽ നിങ്ങൾ, എന്റെ അരുമ ശിഷ്യന്മാർ, എന്നെ ആർ എന്നു പറയുന്നു?” (മത്തായി 16:13-15).

ക്രിസ്താബ്ദത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ മുഴങ്ങിക്കേട്ട ഈ രണ്ടു ചോദ്യങ്ങളും-ജനങ്ങൾ എന്നെ ആർ എന്നു പറയുന്നു? നിങ്ങൾ എന്നെ ആർ എന്നു പറയുന്നു?-തലമുറകളിലൂടെ കടന്ന്, നൂറ്റാണ്ടുകളെ ഭേദിച്ച്, സമകാലിക സമൂഹത്തിലും അലയടിക്കുന്നുണ്ട്. യേശു നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആരാണ്? ജനങ്ങൾക്ക് ഇന്നും യേശുവിനെക്കുറിച്ചു വ്യത്യസ്ത അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടായേക്കാം. എന്നാൽ ശിഷ്യരെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം യേശു ആരാണ്? യേശുവിന്റെ ചോദ്യത്തിന് ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ശിഷ്യന്മാരെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്ത് ശിമോൻ പത്രോസ് നല്കിയ മറുപടി നമുക്കറിയാം. “നീ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തു.”

ഇത് ആ വെളിപ്പാടാണ് അന്നും ഇന്നും യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുന്നതിന്റെ തുടക്കം. ജഡരക്തങ്ങൾ അല്ല, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവിനെ നൽകുന്ന ഈ വെളിപ്പാടിയാണ് സഭ പണയപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ യേശുവിനെ ദൈവപുത്രനെന്നു കണ്ടു പാപക്ഷമയും രക്ഷയും പ്രാപിക്കുമ്പോഴോ അതിനെ തുടർന്നോ ജീവിതത്തിന്റെ കർത്തൃത്വം മുഴുവനായി യേശുവിന് ഏല്പിച്ചുകൊടുത്ത് തന്നെ ഹൃദയസിംഹാസനത്തിൽ സകലത്തിനും നാഥനും കർത്താവായി (Lord) വാഴിക്കുന്ന സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണത്തിന്റെ അനുഭവം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ മാത്രമേ ക്രിസ്തീയജീവിതം അർത്ഥപൂർണ്ണമാകൂ. യേശു രക്ഷകൻ മാത്രമല്ല, കർത്താവും ആയിരിക്കണമെന്നു സാരം.

ഈ സത്യത്തിലേക്കു ശിഷ്യന്മാരുടെ കണ്ണുകൾ തുറപ്പിക്കുന്ന ഒരു പ്രസ്താവന യേശു അന്ത്യഅന്തഃസമയത്തു നടത്തുന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുക.

വിരിച്ചൊരുക്കിയ മാളികയിൽ അന്ത്യഅന്തഃശ്ചത്തിനു മുൻപ് യേശു ശിഷ്യന്മാരുടെ കാലുകൾ കഴുകി. തുടർന്ന് അവിടുന്ന് ഇങ്ങനെ അരുളിച്ചെയ്തു “നിങ്ങൾ എന്നെ ഗുരു(Teacher)വെന്നും കർത്താവെന്നും (Lord) വിളിക്കുന്നു. ഞാൻ അങ്ങനെ ആക്കുകാണ്ട് നിങ്ങൾ പറയുന്നതു ശരി. കർത്താവും ഗുരുവുമായ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കാൽ കഴുകി എങ്കിൽ നിങ്ങളും തമ്മിൽ തമ്മിൽ കാൽ കഴുകേണ്ടതാകുന്നു.” (യോഹന്നാൻ 13:13).

ഇവിടെ ശിഷ്യന്മാർ യേശുവിനെ ‘ഗുരു’വെന്നും ‘കർത്താവെ’ന്നും വിളിക്കുന്നു. എന്നാൽ യേശു പറയുന്നു ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ‘കർത്താവും’ ‘ഗുരു’വുമാണ്.

ഇവിടെ ഒരു കാര്യം ശ്രദ്ധിച്ചോ? ശിഷ്യന്മാർ പറയുമ്പോൾ ഗുരുവാണ് ആദ്യം. രണ്ടാമതാണ് കർത്താവ്. എന്നാൽ യേശു അതിനെ തിരുത്തുന്നു. അവിടുന്ന് പറയുന്നു “അല്ല, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ‘കർത്താ’വും ‘ഗുരു’വുമാണ്. യേശു പറയുമ്പോൾ ‘കർത്താവ്’ എന്ന പദമാണ് ഒന്നാമത്.

ഇത് കേവലം യാദൃച്ഛികമാണോ? അല്ല. ശിഷ്യന്മാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതുവരെ യേശു ഒന്നാമത് അവരുടെ ഗുരുവും വഴികാട്ടിയുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അവരോടൊത്തുള്ള തന്റെ അന്ത്യയാത്രയിൽ ആ മുൻഗണനയിൽ ഒരു മാറ്റം വരുത്തുവാൻ യേശു ആവശ്യപ്പെടുന്നു “ഞാൻ ഒന്നാമതു നിങ്ങളുടെ കർത്താവായിരിക്കട്ടെ.” ഈ ലോകത്ത് യേശുവിനെ ഒരു ഗുരുവായി കാണുന്ന അനേകരുണ്ട്. പക്ഷേ അതിനും അപ്പുറത്ത് യേശുവിനെ കർത്താവായി കണ്ട് തങ്ങളുടെ ജീവിതം സമ്പൂർണമായി അവിടുത്തെ മുൻപിൽ സമർപ്പിക്കുന്നവർ എത്രയോ ചുരുക്കമാണ്! ‘ഗുരു’എന്ന പദത്തിന് മുൻപിൽ ‘കർത്താവ്’ എന്ന പദത്തെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചതിലൂടെ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരേന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നവരെങ്കിലും കുറഞ്ഞപക്ഷം തന്നെ ഒന്നാമത് ആ നിലയിൽ കാണണമെന്ന് യേശു ഭംഗ്യത്തരേണ ആവശ്യപ്പെടുകയല്ലേ ചെയ്തത്?

യേശുവിനെ സ്നേഹാദരങ്ങളോടെ വീക്ഷിക്കുന്നവർ, ശിരിപ്രഭാഷണത്തെ അഭിനന്ദനപൂർവ്വം നോക്കിക്കാണുന്നവർ, ഒരു ലോകഗുരുവായി യേശുവിനെ വിലയിരുത്തുന്നവർ തുടങ്ങിയവരെക്കൊണ്ട് അതിനപ്പുറത്തേക്കുചെന്നു ജീവിതം അവിടുത്തെ കാൽക്കൽ അർപ്പിച്ച് യേശുവിനെ കർത്താവായി സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാകാത്തതെന്തുകൊണ്ടാണ്? സമ്പൂർണ സമർപ്പണത്തിൽ നിന്ന് അവരെ തടയുന്നതെന്താണ്?

യേശുക്രിസ്തുവിനു മുൻപിൽ സമ്പൂർണമായി കീഴടങ്ങുന്നതു മാത്രമാണു വിജയത്തിലേക്കും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കും ഒരുവനെ നയിക്കുന്നത് എന്ന സന്ദേശത്തിന്റെ ഉദ്ഘോഷകനും പ്രചാരകനുമായിരുന്ന സ്റ്റാൻലി ജോൺസ് ഇതു സംബന്ധിച്ച് തന്റെ ഒരനുഭവം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെ:

ഏതു സമ്മേളനത്തിനു പ്രസംഗകനായി വിളിച്ചാലും സ്റ്റാൻലി ജോൺസിന് സത്യത്തിൽ ഒരു സന്ദേശമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ- യേശു കർത്താവിനു മുൻപിൽ സമ്പൂർണമായി കീഴടങ്ങുക; സ്വാതന്ത്ര്യവും വിജയവും നേടുക. ഒരു ദിവസം സമൂഹത്തിലെ വിദ്യാസമ്പന്നനും പ്രധാനവ്യക്തികളും അടങ്ങിയ ഒരു സദസ്സിനെ അഭിമുഖീകരിച്ച് പ്രസംഗിച്ചശേഷം അദ്ദേഹം ഇരുന്നു. തുടർന്നു ചോദ്യോത്തരങ്ങൾക്കും പ്രതികരണങ്ങൾക്കുമുള്ള സമയത്ത് സദസ്സിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ബ്രിഗേഡിയർ ഏഴുന്നേറ്റു പറഞ്ഞു “ഞങ്ങൾ പട്ടാളക്കാർ ഏറ്റവും അധികം യേപ്പെടുന്ന ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഇന്നിവിടെ പ്രസംഗിച്ചുകേട്ടത്-അതു ഏറ്റന്നുമല്ല ‘കീഴടങ്ങുക’ (Surrender) എന്നതാണ്.”

ബ്രിഗേഡിയർ തമാശയായി പറഞ്ഞതാകാമെങ്കിലും അതിൽ ഒരു സത്യമുണ്ട്. പട്ടാളക്കാർ മാത്രമല്ല ആത്മീയ ബോധമില്ലാത്ത എല്ലാ മനുഷ്യരും ഭയപ്പെടുന്ന ഒന്നാണ് ‘കീഴടങ്ങുക’ എന്നത്- അതു ദൈവത്തിനു മുൻപിലാണെങ്കിൽപ്പോലും. ഒരു സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണത്തിൽ നിന്ന് ആളുകളെ തടയുന്ന ഏറ്റവും പ്രധാനഘടകം ഇതാണ്-ഭയം. തങ്ങൾ സമൂഹത്തിനു മുൻപിൽ അപഹാസ്യരായിപ്പോകുമോ എന്ന പേടി. തങ്ങൾ മതമൗലികവാദികളായി മാറുമോ എന്ന ഭയം. ജീവിതത്തിൽ ഇപ്പോഴുള്ള എല്ലാദുരസ്ഥിവും നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുമോ എന്ന ആശങ്ക.

തങ്ങൾ ആരുടെ മുൻപിലാണോ സ്വയം സമർപ്പിക്കുന്നത് ആ കർത്താവിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വികലമായ ധാരണകളാണ് സത്യത്തിൽ ഈ ഭയത്തിന്റെയെല്ലാം അടിസ്ഥാനം. യേശു കർത്താവ് സ്നേഹസമ്പന്നനായ ഒരു പിതാവാണ്.

തന്നെ പൂർണ്ണമായി അനുസരിക്കുവാനും തനിക്കു വിധേയനായിരിക്കുവാനും സ്നേഹപൂർവ്വം തയ്യാറാകുന്ന ഒരു മകനെ അതുവച്ചു മുതലേക്കുവാൻ ഏതെങ്കിലും ഒരു പിതാവു ശ്രമിക്കുമോ? ഒരിക്കലുമില്ല. മറിച്ച് അവന്റെ ജീവിതം കൂടുതൽ സന്തോഷഭരിതമാക്കുവാനും അവന്റെ ഭാവി കൂടുതൽ ശോഭനമാക്കുവാനുമല്ലേ ഏതു പിതാവും ശ്രമിക്കൂ? അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഭൂമിയിലെ ഏതു പിതാവിനെക്കാളും എത്രയോ മടങ്ങ് സ്നേഹസമ്പന്നനായ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിൽനിന്നു മറിച്ച് ഒരനുഭവം ഉണ്ടാകുന്നതെങ്ങനെ?

യേശുക്രിസ്തു നമ്മുടെ സ്നേഹഹവാനായ പിതാവാണ്. അവിടുന്ന് നമ്മുടെ കർത്താവായിരിക്കുവാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സമ്പൂർണ സമർപ്പണത്തിൽ കുറഞ്ഞ ഒന്നും അതിനു നമ്മെ യോഗ്യരാക്കുകയില്ല.

‘നിങ്ങൾ എന്നെ ആർ എന്നു പറയുന്നു?’ നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കപ്പുറം മുഴങ്ങിയ ഈ ചോദ്യത്തിന് ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിങ്ങൾ ഇന്ന് എന്തു മറുപടി നൽകും?

- പേജ് 4 യാഗപീഠവും കൂടാരവും
ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിൽ
വാച്ച്മാൻ നീ
- പേജ് 7 യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
പരസ്യസാക്ഷിയാകുവാനുള്ള ധൈര്യം
സാക്ഷ്യം നീ
- പേജ് 9 ജോർജ് വാഷിങ്ടൺ കാർവർ
മാതൃ ജോർജ്
- പേജ് 12 സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണം
ആൻഡ്രൂ മൂറേ
- പേജ് 15 ആശ്ചര്യത്തിൽ തനിയേ
എൻ.വി. ജോസഫ്, കാർത്തികപ്പള്ളി
- പേജ് 16 ആത്മീയനേതാവ്
സാക്ഷ്യം നീ
- പേജ് 19 പരീക്ഷകളെ നേരിടുമ്പോൾ
എഫ്. ബി. മേയർ
- പേജ് 20 അധോലോകത്തിൽനിന്നുള്ള കത്തുകൾ
സി.എസ്. ലൂയിസ്, മൊഴിമാറ്റം: സാജു ഏബ്രഹാം
- പേജ് 23 വാർത്തയും വിശകലനവും
- പേജ് 24 Discovering the spirits Power

വിചിന്തനത്തിന്

രേനുതാപം, ക്ഷമ

രേനുതാപം എന്നതിനു തിടുക്കം, ക്ഷമിക്കുന്നതിനു തിടുക്കം-ഇതുരണ്ടും ഉണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ദൈവത്തിൽനിന്നു അകലെയല്ല.

കെന്നത് ഹേഗിൻ

വിശ്വാസം

ദൈവം തന്റെ വാഗ്ദാനം ഭാവിയിൽ നിറവേറ്റുമെന്ന് വർത്തമാനകാലത്തിൽ ദൈവത്തെ നന്ദിക്കുന്നതാണ് വിശ്വാസം.

കെൻ മാഹെൽസ്

ജീവമൊഴികൾ

നാഥാ... നിത്യജീവന്റെ
മൊഴികൾ
നിന്റെ പക്കലുണ്ടല്ലോ
(യോഹ 6: 68)

എവിടെയുമുള്ള
ക്രിസ്തുശിഷ്യന്മാരുടെ
ആരാധനയായ
ആത്മീയവളർച്ചയെ
പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന
ഒരു ക്രിസ്തീയകുടുംബമാസിക

വൗല്യം 2 നവംബർ 2004 ലക്കം 11

എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡ്

ജോജി ടി. സാമുവൽ (കോട്ടയം)
ജോസ് മാത്യു (തിരുവനന്തപുരം)
മാത്യു ജോർജ് (തിരുവല്ല)
ബോബി ചെറിയാൻ (റാന്നി)
സാജു ജോസഫ് (ആലപ്പുഴ)

മാനേജർ

ജേക്കബ് മാത്യു (കായംകുളം)
ഫോൺ: 0479-2472643 (Res.)

വാർഷികവരിസംഖ്യ

ഇന്ത്യയിൽ	Rs.80/-
ഇന്ത്യയ്ക്കു വെളിയിൽ	Rs.500/-

എം. ഒ./ ഡി. ഡി. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം :

ജീവമൊഴികൾ

കുമാരനല്ലൂർ പി. ഒ., കോട്ടയം,
കേരള 686 016

ഫോൺ: 0481 - 2392753,
e-mail : Info@jeevamozhikal.cjb.net
മുന്നുവർഷം വരെയുള്ള വരിസംഖ്യ
ഒന്നിച്ചടയ്ക്കാവുന്നതാണ്.

വിദേശപ്രതിനിധികൾ

യു. എസ്. എ

ബിനോയി ജയിംസ്

ഫോൺ : 512990-2808 (R)

512826-5028 (O)

ഇ-മെയിൽ : benoyjames@hotmail.com

ദുബായ്

ഫ്രാൻസിസ് ജോൺ (റജി)

മൊബൈൽ: 97150 - 6584700

ഇ-മെയിൽ : francis@kitgulf.com

യാഗപീഠവും കൂടാരവും ക്രൈസ്തീയജീവിതത്തിൽ

(വായനഭാഗം:
ഉൽപത്തി 12:4-8; 13:3,4,18)

ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ജീവിതം യാഗപീഠത്തിലും കൂടാരത്തിലുമായുള്ള ഒരു ജീവിതമാണ്. തന്റെ മക്കളെപ്പറ്റി ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നത് അവർക്ക് അവിടുത്തെ സന്നിധിയിൽ ഒരു യാഗപീഠവും ഭൂമിയിൽ ഒരു കൂടാരവും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണ്. യാഗപീഠം കൂടാരത്തിന്റെ ആവശ്യം വിളിച്ചോതുന്നു; അതുപോലെ കൂടാരം യാഗപീഠത്തിലേക്ക് നമ്മെ നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കൂടാരം കൂടാതെ യാഗപീഠമുണ്ടാവുക സാധ്യമല്ല; യാഗപീഠത്തിലേക്കു മടങ്ങുന്ന അനുഭവമില്ലെങ്കിൽ കൂടാരവാസവും ഉണ്ടാവുകയില്ല. ഇപ്രകാരം കൂടാരവും യാഗപീഠവും അന്യോന്യം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവയെ തമ്മിൽ വേർപിരിക്കുവാൻ

നിലെങ്കിൽ തന്നിട്ടുള്ളതെല്ലാം ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കുവാൻ അവനു സാധ്യമല്ല. സമർപ്പണത്തിന് വെളിപ്പാട് ആവശ്യം തന്നെ. സ്വന്തം പ്രേരണയി

വാച്മാൻ നീ

ന്മേൽ ഒരുവനും തന്നെത്തന്നെ ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. മനുഷ്യനു സ്വയം ദൈവപക്ഷത്തേയ്ക്കു വരുവാൻ കഴികയില്ല. എന്നാൽ ദൈവം ഒരു മനുഷ്യനെ സന്ധിക്കുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ സമർപ്പണം ഉണ്ടായിത്തീരുന്നു. നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ കാണുവാൻ ഇടയായാൽ പിന്നീട് നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ആയിരിക്കുകയില്ല.

ഇപ്രകാരം തന്നെത്തന്നെ ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കുവാനുള്ള ശക്തി വെളിപ്പെടുത്തലിലൂടെയാണ് ഉണ്ടാകു

പീഠം പണിതു എന്നതാണ്. കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു ദമസ്കോസിലേക്കുള്ള വഴിയിൽവെച്ച് പൗലോസിനു പ്രത്യക്ഷനായി. ഉടൻതന്നെ പൗലോസ് ചോദിച്ചു: “കർത്താവേ ഞാൻ എന്തുചെയ്യണം?” (അപ്പോ. പ്ര. 22:10). ദൈവത്തിനുവേണ്ടി വല്ലതും മൊന്നു ചെയ്യുവാൻ നാം സ്വയം തീരുമാനിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ആത്മീയജീവിതചരിത്രത്തിൽ ഒരു വഴിത്തിരിവുണ്ടാകുന്നില്ല. നാം അവിടുത്തെ കാണുമ്പോൾ മാത്രമേ അതുണ്ടാവുകയുള്ളൂ. നാം ദൈവത്തെ കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ അടിയോടെ ഒരു മാറ്റം സംഭവിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞകാലത്തു നാം ചെയ്തുപോന്ന കാര്യങ്ങൾ പിന്നെ നമുക്കു ചെയ്യാൻ സാധ്യമല്ല. ഞാൻ ദൈവത്തെ കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ എന്നെത്തന്നെ നിഷേധിക്കുവാനുള്ള കഴിവ് എനിക്കുണ്ടാകുന്നു. ദൈവത്തെ നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ആത്മനിഷേധം ഒരു ഐച്ഛിക വിഷയമായിരിക്കുകയില്ല. “ദൈവത്തെ കണ്ടശേഷം ഒരു മനുഷ്യനും ജീവനോടിരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല.” ദൈവം ഒരുവനു പ്രത്യക്ഷനായാൽ അവന്റെ ജീവിത പാത ഒന്നാകെ വ്യത്യാസപ്പെടുന്നു. ദൈവത്തെ സേവിക്കാനുള്ള എന്റെ തീരുമാനമല്ല അവിടുത്തെ സേവിക്കുവാൻ എന്നെ ശക്തനാക്കുന്നത്. ഒരു യാഗപീഠം പണിയുവാനുള്ള എന്റെ തീരുമാനമല്ല യാഗപീഠമുണ്ടാകുവാൻ കാരണമാകുന്നത്. ദൈവം ഒരുവന്റെ മുമ്പിൽ വന്നെത്തുമ്പോൾ മാത്രമാണ് യാഗപീഠം പണിയപ്പെടുന്നത്.

ദൈവം അബ്രഹാമിനു പ്രത്യക്ഷനായപ്പോൾ “നിന്റെ സന്തതിക്ക് ഞാൻ ദേശം കൊടുക്കും” എന്ന് അവിടുന്ന് അരുളിച്ചെയ്തു (ഉൽ. 12:7). ദൈവിക്കവെളിപ്പാട് നമുക്ക് പുതിയ ഒരവകാശം നൽകുന്നു. പിൽക്കാലത്ത് പൂർണ്ണരൂപേണ നാം പ്രാപിക്കുവാൻ പോകുന്ന അവകാശത്തിന്റെ ഒരു ചാരമായിട്ടാണ് പരിശുദ്ധാത്മദാനം നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന ബോധ്യം അതുന്ന

തന്റെ മക്കളെപ്പറ്റി ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നത് അവർക്ക് അവിടുത്തെ സന്നിധിയിൽ ഒരു യാഗപീഠവും ഭൂമിയിൽ ഒരു കൂടാരവും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണ്. യാഗപീഠം കൂടാരത്തിന്റെ ആവശ്യം വിളിച്ചോതുന്നു; അതുപോലെ കൂടാരം യാഗപീഠത്തിലേക്ക് നമ്മെ നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കൂടാരം കൂടാതെ യാഗപീഠമുണ്ടാവുക സാധ്യമല്ല; യാഗപീഠത്തിലേക്കു മടങ്ങുന്ന അനുഭവമില്ലെങ്കിൽ കൂടാരവാസവും ഉണ്ടാവുകയില്ല.

സാധ്യമല്ല. യാഗപീഠത്തിലെ ജീവിതം ഉൽപ്പത്തി 12:7-ൽ ഇപ്രകാരം വായിക്കുന്നു: “യഹോവ അബ്രഹാമിനു പ്രത്യക്ഷനായി, നിന്റെ സന്തതിക്കു ഞാൻ ഈ ദേശം കൊടുക്കുമെന്ന് അരുളിച്ചെയ്തു.” യാഗപീഠം ദൈവിക വെളിപ്പാടിന്മേൽ അധിഷ്ഠിതമാണെന്ന് നാമിവിടെക്കാണുന്നു. വെളിപ്പാടില്ലാത്തതിടത്ത് യാഗപീഠമില്ല. ഒരു മനുഷ്യന് ദൈവം പ്രത്യക്ഷനാകു

ന്നതെന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സമർപ്പണം പ്രസംഗിക്കുന്ന വരെല്ലാം സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടവരല്ല. അതുപോലെ സമർപ്പണത്തിന്റെ ഉപദേശം ഗ്രഹിച്ചവരെല്ലാം സമർപ്പണത്തെ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാക്കിത്തീർത്തവരുമല്ല. ദൈവത്തെ കണ്ടിട്ടുള്ളവർ മാത്രമാണ് സമർപ്പിതരായ വ്യക്തികൾ. ദൈവം അബ്രഹാമിനു പ്രത്യക്ഷനായി; അതുമൂലം ഉടൻതന്നെയുണ്ടായ ഫലം അബ്രഹാം ദൈവത്തിന് ഒരു യാഗ

ജീവമൊഴികൾ

നവംബർ 2004

നമ്മുടേതായ സകലവും നാം യാഗപീഠത്തിന്മേൽ വയ്ക്കുമ്പോൾ ദൈവം നമ്മുടെ പല സമ്പത്തുകളും എടുക്കുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ ഉപയോഗത്തിനായി അവിടുന്നു വിട്ടുതരുന്ന വസ്തുക്കൾ കൂടാരത്തോടു ചേർന്നവയായിത്തീരുന്നു.

മ്മിൽ ഉളവാക്കുന്നു.

ദൈവം അബ്രഹാമിനു പ്രത്യക്ഷനായി. അബ്രഹാം അവിടുത്തേയ്ക്ക് ഒരു യാഗപീഠം പണിതു. ഈ യാഗപീഠം പാപയാഗത്തിനായിട്ടല്ല, ഹോമയാഗത്തിനുവേണ്ടി ആയിരുന്നു. പാപമെന്ന പ്രശ്നത്തിന് ഒരു പരിഹാരമായിട്ടല്ല, നേരേമറിച്ച് നമ്മുടെ ജീവിതം ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് ഇതുണ്ടായത്. റോമർ 12:1-ൽ വിവരിക്കുന്നതുപോലെ യുള്ള ഒരു പീഠമാണിത്. "സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ മനസ്സിലിവോർപ്പിച്ച് നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നത്: നിങ്ങൾ ബുദ്ധിയുള്ള ആരാധനയായി നിങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങളെ ജീവനും വിശുദ്ധിയും ദൈവത്തിനു പ്രസാദവുമുള്ള യാഗമായി സമർപ്പിപ്പിൻ". ദൈവത്തിന്റെ മനസ്സിലിവാൻ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു നമുക്കുവേണ്ടി മരിക്കുവാൻ കാരണമായിത്തീർന്നത്. നാം അവിടുത്തോടൊപ്പം ക്രൂശിൽ മരിച്ചതിനും ആ ക്രൂശിന്മേൽ പിശാച് തോൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിനുള്ള കാരണവും ദൈവത്തിന്റെ മനസ്സിലിവാൻ. നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ ദൈവത്തിന്റെ ജീവൻ ഉൽപാദിതമായത് ദൈവത്തിന്റെ മനസ്സിലിവു മൂലമാണ്. നമ്മെ ഇനി മഹത്വത്തിലേക്കു നയിക്കുവാൻ പോകുന്നതും ആ മനസ്സിലിവുതന്നെ. ഇപ്രകാരം ദൈവത്തിന്റെ മനസ്സിലിവെന്ന അടിസ്ഥാനത്തിന്മേലാണ് നമ്മെത്തന്നെ ജീവനുള്ള യാഗമായി സമർപ്പിക്കുവാൻ ദൈവം നമ്മോടാവശ്യപ്പെടു

ന്നത്.

ഈ ഹോമയാഗത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ചില കാര്യങ്ങൾ നാം ശ്രദ്ധിച്ചു മനസ്സിലാക്കണം. സാമ്പത്തിക സൗകര്യമുള്ള ഒരുവന് ഒരു കാളയെ ബലിയായി അർപ്പിക്കാം. എന്നാൽ അത്രയും സൗകര്യമില്ലാത്ത ഒരാൾക്ക് ഒരാട്ടിൻകുട്ടിയെയും അത്രപോലും സൗകര്യമില്ലാത്തയാൾക്ക് ഒരു പ്രാവിനെയും യാഗമായി സമർപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. അർപ്പിതവസ്തു എന്തായിരുന്നാലും അർപ്പിക്കുന്നയാൾ അതുമുഴുവനായി യാഗപീഠത്തിന്മേൽ വയ്ക്കണം. സമ്പൂർണ്ണമല്ലാത്ത ഒരു സമർപ്പണം ദൈവത്തിനു സ്വീകാര്യമല്ല.

എന്തിനുവേണ്ടിയാണ് ഹോമദ്രവ്യം യാഗപീഠത്തിന്മേൽ വയ്ക്കുന്നത്? മുഴുവനും ദഹിപ്പിക്കപ്പെടുവാനായിത്തന്നെ. നാം ഈ കാര്യമോ ആ കാര്യമോ ചെയ്യാനായി നമ്മെത്തന്നെ സമർപ്പിക്കുന്നതായി നമ്മിൽ പലരും ചിന്തിക്കുന്നു. എന്നാൽ ദൈവം ആവശ്യപ്പെടുന്നത് നമ്മുടെ പ്രവർത്തനമല്ല, നമ്മെത്തന്നെയാണ്. യാഗപീഠം കുറിക്കുന്ന വസ്തുത ദൈവത്തിനുവേണ്ടി ചിലതൊക്കെ ചെയ്യുക എന്നതല്ല, മറിച്ച് നാം ആയിത്തീരുക എന്നതാണ്. ഒരേയൊരു പ്രവൃത്തികൊണ്ട് മുഴുവനായി ദഹിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന പഴയ നിയമയാഗത്തിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമാണ് പുതിയനിയമയാഗം. അത് "ജീവിക്കുന്ന ഒരു യാഗ"മാണ്. എപ്പോഴും ദഹിപ്പിക്കപ്പെടുവാനും എന്നാൽ

എപ്പോഴും ജീവിക്കാനുമായി നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കുക എന്നതാണ് യാഗപീഠത്തിന്റെ അർത്ഥം. നമ്മുടെ ഈ ജീവിതം തനിക്കായി സമർപ്പിക്കപ്പെടണമെന്ന് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്തിനുവേണ്ടി? ഈ ജീവിതം നിലനിൽക്കുന്നകാലം മുഴുവൻ അത് അവിടുത്തേക്കുവേണ്ടി ദഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻതന്നെ.

ദൈവം അബ്രഹാമിനു പ്രത്യക്ഷനായി. അബ്രഹാം തന്നെത്തന്നെ ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. സമർപ്പണത്തെപ്പറ്റി വലിയൊരു ഉപദേശസംഹിതയൊന്നും അബ്രഹാം കേട്ടിരുന്നില്ല. തന്നെത്തന്നെ സമർപ്പിക്കുവാൻ മറ്റുള്ളവർ അദ്ദേഹത്തെ പ്രതിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നില്ല. അബ്രഹാം ദൈവത്തെ കണ്ടു. അതോടെ അദ്ദേഹം ദൈവത്തിന് ഒരു യാഗപീഠം പണിയുകയും ചെയ്തു. സഹോദരിസഹോദരന്മാരേ, സമർപ്പണമെന്നത് പരപ്രേരണ കൂടാതെ നാം സ്വയം ചെയ്യേണ്ട ഒന്നാണ്. ദൈവം ഒരുവന് സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തിക്കഴിയുമ്പോൾ അവന് അവിടുത്തേക്കുവേണ്ടി ജീവിക്കാതിരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ഈ വിധത്തിലാണ് അബ്രഹാമിന്റെ ജീവിതത്തിൽ സംഭവിച്ചത്. ക്രൈസ്തവ ചരിത്രത്തിന്റെ കഴിഞ്ഞ രണ്ടായിരം വർഷത്തിനിടയ്ക്ക് എപ്പോഴും സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതും ഈ വിധത്തിൽ തന്നെ.

കൂടാരത്തിലെ ജീവിതം

യാഗപീഠത്തിന്റെ പരിണതഫലം

ജീവമൊഴികൾ

നവംബർ 2004

കൂടാരത്തിലാണ് വെളിപ്പെടുന്നത്. ഉൽപ്പത്തി 12:8 നോക്കുക: “അബ്രഹാം അവിടെ നിന്നു ബഥേലിനു കിഴക്കുള്ള മലയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു.....കൂടാരമടിച്ചു.” ഇവിടം മുതൽ അബ്രഹാം ഒരു കൂടാരവാസിയാകാൻ തീർന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ മുമ്പും അദ്ദേഹം കൂടാരത്തിൽ വസിച്ചിരുന്നെങ്കിലും അദ്ദേഹം യാഗപീഠം പണിയുന്നതുവരെയും ദൈവവചനം കൂടാരജീവിതത്തെ നമുക്കു ദൃഷ്ടിവിഷയമാക്കിത്തീർക്കുന്നില്ല.

കൂടാരമെന്നാൽ എന്താണ്? കൂടാരം ഒരു സ്ഥിരമായ വാസസ്ഥാനമല്ല; ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്കു മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒന്നാണത്. യാഗപീഠത്തിലൂടെ ദൈവം നമ്മോട് ഇടപെടുന്നു. കൂടാരത്തിലൂടെ ദൈവം നമ്മുടെ വസ്തുവകകളോട് ഇടപെടുന്നു. യാഗപീഠത്തിൽ അബ്രഹാം തനിക്കുള്ളതെല്ലാം ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം ഒന്നുമില്ലാത്തവനായിത്തീരുന്നുണ്ടോ? ഇല്ല. അബ്രഹാമിനു പിന്നെയും കന്നുകാലികളും ആടുകളും മറ്റനേകം വസ്തുക്കളും ഉണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും അദ്ദേഹം ഒരു കൂടാരവാസിയാകാൻ തീർന്നിരുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ യാഗപീഠത്തിൽ വെച്ചു ദഹിച്ചു തീർന്നു പോകാത്ത വസ്തുക്കൾ കൂടാരത്തോടു ചേർക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. നമ്മുടേതായ സകലവും നാം യാഗപീഠത്തിന്മേൽ വയ്ക്കുമ്പോൾ ദൈവം നമ്മുടെ പല സമ്പത്തുകളും തനിക്ക് അവകാശമായി എടുക്കുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ ഉപയോഗത്തിനായി അവിടുന്ന് വിട്ടുതരുന്ന വസ്തുക്കൾ കൂടാരത്തോടു ചേർന്നവയായിത്തീരുന്നു.

അബ്രഹാമിന്റെ ജീവിതം യാഗപീഠത്തിന്മേലുള്ള ഒരു ജീവിതമായിരുന്നു. തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രൻ പോലും ഒരു സമയത്ത് യാഗപീഠത്തിന്മേൽ അർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ആയിസ്ഹാക്കിന്റെ കാര്യത്തിൽ ദൈവം എന്താണു ചെയ്തത്? ദൈവം യിസ്ഹാക്കിനെ അബ്രഹാമിനു തിരികെ കൊടുത്തു. നിങ്ങൾ യാഗപീഠത്തിന്മേൽ വയ്ക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ദൈവം കൈകൊള്ളുന്നു. നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ഇഷ്ടത്തിനായി ജീവിക്കുവാൻ അവിടുന്ന് നിങ്ങളെ അനുവദിക്കുന്നില്ല. യാഗപീഠം നിങ്ങൾക്കുള്ളതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ആവശ്യപ്പെടുന്നു. എങ്കിലും ആ യാഗപീഠത്തിന്മേൽ നിന്ന് ചില കാര്യങ്ങൾ ദൈവം തിരികെത്തരുമ്പോൾ അവ പിന്നീട് നിങ്ങളുടേതായി പരിഗണിക്കപ്പെടുകയില്ല. അവ കൂടാ

രമായ ബന്ധപ്പെട്ടവയാണ്.

ചില ആളുകൾ ചോദിക്കാറുണ്ട്: “ഞാൻ എനിക്കുള്ള എല്ലാറ്റിനെയും ദൈവത്തിനായി കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ എന്റെ വസ്തുവകകളെല്ലാം ഞാൻ വിൽക്കുകയും എന്റെ പണം മുഴുവൻ ഉപേക്ഷിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതല്ലേ? ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ ദൈവത്തിനു സമർപ്പിച്ചാൽ എന്റെ ഭവനത്തിൽ പിന്നെ ഏതെല്ലാം വീട്ടുപകരണങ്ങൾ ശേഷിപ്പിക്കാം? എത്ര വസ്തുക്കൾ എന്റെ അലമാരയിൽ ബാക്കിയുണ്ടാകുവാൻ കഴിയും?” ഇത്തരം പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി

.....
**അർപ്പിത വസ്തു
 എന്തായിരുന്നാലും
 അർപ്പിക്കുന്നയാൾ
 അതു മുഴുവനായി
 യാഗപീഠത്തിന്മേൽ
 വയ്ക്കണം. സമ്പൂർണ്ണ
 മല്ലാത്ത ഒരു
 സമർപ്പണം ദൈവ
 ത്തിനു സ്വീകാര്യമല്ല.**

ചിലയാളുകൾ വാസ്തവത്തിൽ വ്യാക്യലരായിത്തീരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഒരു കാര്യം നാം ഓർക്കണം. ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ നമുക്കൊരു ജീവിതമുണ്ട്; അതേ സമയം ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന ഒരു ജീവിതവും നമുക്കുണ്ട്. ദൈവത്തിനു മുമ്പാകെയുള്ള നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ എല്ലാം യഥാർത്ഥമായും യാഗപീഠത്തിന്മേലായിരിക്കണം. എന്നാൽ ലോകത്തിലെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന് നമുക്ക് പല ഭൗതിക വസ്തുക്കൾ ആവശ്യമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. നമുക്കു വസ്ത്രം വേണം, ഭക്ഷണം വേണം, വാസസ്ഥലവും വേണം. നാം എല്ലാം ദൈവത്തിനായി സമർപ്പിച്ച് അവിടുത്തേയ്ക്കുവേണ്ടി മാത്രമാണ് ജീവിക്കേണ്ടത്. എന്നാൽ ഒരു പ്രത്യേക കാര്യം ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവാൻ ദൈവം അനുവദിക്കുന്ന പക്ഷം ഞാൻ അതു സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. എന്നാൽ തന്നെയും നാം സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവാനായി ദൈവം വിട്ടുതരുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കും കൂടാരത്തിന്റെ പ്രമാണം നാം പിന്തുടരണം. എന്തെന്നാൽ നമ്മുടെ ലൗകികാവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുവാനായി നമുക്കു തിരിയെ നൽകപ്പെടുന്നവയാണ് ആ കാര്യങ്ങൾ. അവ

നമുക്ക് ഉപയോഗിക്കാം. എന്നാൽ അവ നമ്മെ ഭരിക്കുവാനിടയാകരുത്. അവയെ നമുക്ക് സ്വീകരിക്കാം; അഥവാ അവ വേണ്ടെന്നു വയ്ക്കുകയും ചെയ്യാം. ദൈവം അവ നമുക്ക് നൽകിയെന്നു വരാം; അവയെ ദൈവം എടുത്തു കളഞ്ഞെന്നും വരാം. ഇതാണ് കൂടാരജീവിതത്തിന്റെ പ്രമാണം. യാഗപീഠത്തിൽ വയ്ക്കാത്ത ഒന്നും ഉപയോഗിക്കുവാൻ ഇടവരാതെയും അവിടെനിന്നും ഒന്നും തിരിച്ചെടുക്കുവാൻ മുതിരാതെയും ഇരിക്കുമാറ് ഈ പാഠം നമുക്ക് പഠിക്കാം. ദൈവം നമുക്ക് തിരിയെത്തരുന്ന കാര്യങ്ങൾ കൂടാരത്തിന്റെ പ്രമാണമനുസരിച്ച് കൈവശം സൂക്ഷിക്കുകയാണ് നാം ചെയ്യേണ്ടത്.

രണ്ടാമതൊരു യാഗപീഠം

ഉൽപ്പത്തി 12:8 ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: “അബ്രഹാം അവിടെനിന്നു ബഥേലിനു കിഴക്കുള്ള മലയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. ബഥേൽ കിഴക്കും ഹായി പടിഞ്ഞാറുമായി കൂടാരമടിച്ചു; അവിടെ അവർ യഹോവയ്ക്ക് ഒരു യാഗപീഠം പണിതു. “ഇത് അബ്രഹാമിന്റെ രണ്ടാമത്തെ യാഗപീഠമാണ്. യാഗപീഠം കൂടാരത്തിലേയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തെ വഴിനടത്തി. ഇപ്പോൾ കൂടാരം വീണ്ടും യാഗപീഠത്തിലേക്ക് നടത്തുന്നു. നമ്മുടെ വസ്തുവകകൾ കൂടാരമെന്ന പ്രമാണമനുസരിച്ച് കരുതലോടെ നാം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ വേരുകൾ ഒരിടത്ത് ഉറച്ചുപോകുവാൻ അവ ഇടയാക്കും. അങ്ങനെയെങ്കിൽ രണ്ടാമതൊരു യാഗപീഠം ഒരിക്കലും ഉണ്ടാവുകയില്ല. നമ്മുടേതായ സകലവും നാം അർപ്പണം ചെയ്യുമ്പോൾ ചില വസ്തുക്കൾ കൂടാരത്തിലേക്കായി ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളുവാൻ ദൈവം അനുവദിക്കും. എന്നാൽ അവിടേക്കു നാം എന്തുവസ്തു എടുക്കണം എന്ന കാര്യത്തിൽ ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പിനുള്ള അവകാശം നമുക്കില്ല. കൂടാരത്തിലേക്കു നാം കൊണ്ടുപോകുന്ന സകലവസ്തുക്കളും യാഗപീഠത്തിൽ നിന്നായിരിക്കണം. കൂടാരത്തിൽ വയ്ക്കപ്പെട്ട സാധനങ്ങൾ വീണ്ടും യാഗപീഠത്തിലേക്കു മടക്കിക്കൊണ്ടുവരികയും വേണം. “ഈ കാര്യം എനിക്കു വേണം“ എന്ന് ഏതു സമയത്തും ദൈവം പറഞ്ഞെന്നു വരാം. അപ്പോൾ നാം അവയോട് പറ്റി ചേർന്ന്- “ഇല്ല, ഇതെന്റെ വകയാണ്“ എന്നു പറയുന്നുവെങ്കിൽ, അപ്പോൾ നാം ഹൃദയം കൊണ്ട് യാഗപീഠത്തിൽ നിന്നകന്നു മാറിയവരാകും. ദൈവത്തിനായി ജീവിക്കുന്നവരേന്ന് നമുക്ക് നമ്മെപ്പറ്റി പറയുവാൻ സാധ്യമാകാ

ശേഷം 18-ാം പേജിൽ

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പരസ്യസാക്ഷിയാകുവാനുള്ള ധൈര്യം

1964ൽ കൊച്ചിയിലെ നാവിക താവളത്തിൽ ഞാൻ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന കാലം. ഞാൻ ശ്രദ്ധാ പൂർവ്വം ദൈവവചനം പഠിച്ചിരുന്നതിനാൽ എനിക്ക് അനുഗ്രഹപ്രദമായിത്തീർന്ന തിരുവചന സത്യങ്ങൾ ഞാൻ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന സഭയിലെ അംഗങ്ങളുമായി പങ്കിടുവാൻ എനിക്ക് വലിയ താല്പര്യമായിരുന്നു. ഞാൻ ചെറുപ്പമായിരുന്നതിനാൽ ആ സഭയിൽ ദൈവവചനം സംസാരിക്കുവാനുള്ള അവസരം എനിക്ക് നൽകിയിരുന്നില്ല. ആരുടെയും പ്രത്യേക അനുവാദം ആവശ്യമില്ലാതെ ദൈവവചനം പ്രസംഗിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരിടം ഞാൻ കണ്ടെത്തി. കൊച്ചിയിലെ തെരുവുകളിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാൻ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. ആഴ്ചയിൽ രണ്ടു തവണ, ഉച്ചവരെയുള്ള എന്റെ ജോലി പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം ഉച്ച ഭക്ഷണം വെടിഞ്ഞ് രണ്ടു മൂന്നു മണിക്കൂർ പ്രാർത്ഥനയിൽ ചെല

സാക്ഷ്യം
ഈരടികൾ പാടിത്തുടങ്ങും. അഞ്ചുപത്തുപേർ വൈകാതെ ഞങ്ങൾക്കു ചുറ്റും വന്നു കൂടും. അവരോട് അഞ്ചുമിനിറ്റ് സമയം സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുകയും ചില ലഘുലേഖകൾ

കേൾവിക്കാർക്ക് വിതരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്ത ശേഷം അടുത്ത തെരുവിലേക്ക് നീങ്ങും. അവിടെയും മേൽപ്പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നെ ചെയ്യും

ധൈര്യം നൽകുവാനായി ഞാൻ ദൈവത്തോട് ചോദിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു. എന്റെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് രണ്ടു വിധത്തിൽ ദൈവം മറുപടി നൽകി. മുമ്പൊരിക്കൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അഭിഷേകത്തിന്റെ ഒരു അളവ് ഞാൻ നേരത്തേതന്നെ അനുഭവിച്ചിരുന്നു. പെന്തക്കോസ്തനാളിനുശേഷം അപ്പോസ്തോലന്മാർക്ക് വീണ്ടും വീണ്ടും ആത്മാവിനാൽ നിറയപ്പെടേണ്ടത് ആവശ്യമായിരുന്നതുപോലെ പരസ്യമായി യേശുവിനെ സാക്ഷിക്കുവാനുള്ള ധൈര്യം ലഭിക്കുവാൻ എനിക്കും ആത്മാവിനാൽ നിറയപ്പെടേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്ന കാര്യം ഞാൻ കണ്ടെത്തി (പ്രവൃത്തികൾ 4:31). രണ്ടാമതായി യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പരമാധികാരത്തെപ്പറ്റി ദൈവം എനിക്ക് ഒരു വെളിപ്പാടുതന്നെ തരികയുണ്ടായി. ഉൽപത്തിപ്പുസ്തകം 41ാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ 44ാം വാക്യത്തിൽ ഫറവോൻ യോസേഫിനോട് പറയുന്നു: "നിന്റെ അനുവാദം ഇല്ലാതെ മിസ്രയീമിലൊരിക്കലും യാതൊരുത്തനും കൈയോ കാലോ അനക്കുകയില്ല". ഈ വേദഭാഗത്ത് യോസേഫിനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു നിഴലായി കാണുവാൻ ഇടയായതിലൂടെയാണ് മേൽപ്പറഞ്ഞ വെളിപ്പാട് ലഭിച്ചത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ എന്നെ പരിഹസിക്കുവാൻ ഒരു നാവോ എന്നെ ഉപദ്രവിക്കുവാൻ ഒരു കരമോ ചലിക്കുകയില്ല എന്ന സത്യം എന്നെ തികച്ചും ധൈര്യപ്പെടുത്തി. ആദ്യമായി ഒരു പരസ്യയോഗ മദ്ധ്യേ ചിലർ എന്നെ പിശാച് എന്ന് വിളിച്ചപ്പോഴും ദൈവം അനുവാദം കൊടുത്തിട്ടാണ് അവർക്ക് അത് ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞത് എന്ന് വ്യക്തമായിരുന്നു. പിൻക്കാലത്ത് എന്റെ ക്രിസ്തീയ ശുശ്രൂഷയിൽ പ്രതികൂലങ്ങളെ നേരിടുവാൻ എന്നെ ശക്തികരിച്ചത് ഈ വെളിപ്പാടായിരുന്നു.

"സകല ജാതികളെയും ശിഷ്യരാക്കിക്കൊൾവിൻ" എന്ന കൽപ്പനയ്ക്കു മുമ്പ് "സ്വർഗത്തിലും ഭൂമിയിലും

തെരുകോണുകളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ ഒരു പാട്ടിന്റെ ഈരടികൾ പാടിത്തുടങ്ങും. അഞ്ചുപത്തുപേർ വൈകാതെ ഞങ്ങൾക്കുചുറ്റും വന്നു കൂടും. അവരോട് അഞ്ചുമിനിറ്റ് സമയം സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുകയും ചില ലഘുലേഖകൾ കേൾവിക്കാർക്ക് വിതരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്ത ശേഷം അടുത്ത തെരുവിലേക്ക് നീങ്ങും. അവിടെയും മേൽപ്പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നെ ചെയ്യും.

വഴിച്ചശേഷം രണ്ടുമണിക്കൂർ തെരുവുകളിൽ സുവിശേഷം അറിയിക്കുവാൻ ഇടയായി. മലയാള ഭാഷയിൽ സുഗമമായി സംസാരിക്കുവാൻ എനിക്ക് കഴിവില്ലാതിരുന്നതിനാൽ പ്രസംഗം പരിഭാഷപ്പെടുത്താൻ മറ്റൊരു സഹോദരനേയും കൂട്ടിയായിരുന്നു ഞാൻ പോയിരുന്നത്. തെരുകോണുകളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ ഒരു പാട്ടിന്റെ

മായിരുന്നു. തുടക്കത്തിൽ നാവികത്താവളത്തിൽ നിന്നും വളരെ ദൂരെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ പരിചയമില്ലാത്തവരുടെ മദ്ധ്യത്തിലായിരുന്നു സുവിശേഷം പരസ്യമായി അറിയിച്ചത്. പരിചയക്കാരുടെ നടുവിൽ പ്രസംഗിക്കാനുള്ള ധൈര്യം എനിക്കില്ലായിരുന്നു എന്നതാണ് സത്യം. എന്നാൽ എനിക്ക്

ജീവമൊഴികൾ

നവംബർ 2004

സകല അധികാരവും എനിക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു” എന്ന് യേശു ശിഷ്യന്മാരോട് അരുളിച്ചെയ്തതിന്റെ കാരണം എനിക്ക് മനസ്സിലായി (മത്താ 28:18-20). ഞാൻ ക്രിസ്തുവിനെ പ്രസംഗിക്കുവാൻ പോകുന്നിടത്തെക്കെയും അവിടുത്തെ അധികാരം എന്നെ തുണയ്ക്കും എന്ന് എനിക്ക് ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അഭിഷേകവും ക്രിസ്തുവിന്റെ അധികാരത്തിന്റെ ഉറപ്പും നാവികത്താവളത്തിനടുത്ത് നിന്ന് സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കാനുള്ള ധൈര്യം എനിക്ക് നൽകി. എന്റെ മേലധികാരികളും എന്റെ കീഴിൽ ജോലിചെയ്തിരുന്നവരും എല്ലാം എന്നെ സുവിശേഷപ്രസംഗകരായി ശ്രദ്ധിച്ചു. എന്നാൽ ഇതൊന്നും എന്നെ അശേഷം അസ്വസ്ഥനാക്കിയതുമില്ല.

തുടർന്ന് സ്കൂട്ടറിൽ രണ്ടു വാക്യങ്ങൾ എഴുതുവാൻ കർത്താവ് എന്നോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. “നിന്റെ ദൈവത്തെ എതിരേൽപ്പാൻ ഒരുങ്ങിക്കൊൾക,” “ക്രിസ്തു നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മരിച്ചു” എന്നീ വചനങ്ങൾ വലിയ അക്ഷരങ്ങളിൽ എന്റെ സ്കൂട്ടറിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലും എഴുതുകയുണ്ടായി. നാവികസേനയുടെ കമാൻഡർ ഈ വചനങ്ങൾ കണ്ടപ്പോൾ 24 മണിക്കൂറുകൾക്കകം ഇത് മാറ്റിച്ചുകളയണം എന്ന് ആജ്ഞാപിച്ചു. ദൈവം പറഞ്ഞതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഈ വചനങ്ങൾ എഴുതിയത് എന്ന് ഞാൻ ബഹുമാനപൂർവ്വരും അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു. പിറ്റേന്നും അതേ വചനങ്ങൾ സ്കൂട്ടറിന്റെ ഇരുവശത്തും കാണപ്പെട്ടതിനാൽ നാവികത്താവളത്തിലെ ക്യാപ്റ്റന്റെ മുഖിലേക്ക് എന്നെ പറഞ്ഞയച്ചു. (അനുസരണക്കേടിന് കോർട്ട് മാർഷൽ എന്ന ശിക്ഷ നടപ്പാക്കുന്നതിന്റെ ആദ്യപടിയായിരുന്നു ഇത്.) ക്യാപ്റ്റനോടും തികഞ്ഞ ബഹുമാനത്തോടെ ഇതേ മറുപടി തന്നെ പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം എന്തു കൊണ്ടോ എന്നോട് കരുണ കാണിക്കയും ശിക്ഷനൽകാതെ എന്നെ പറഞ്ഞയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ വാക്യങ്ങൾ എഴുതിയ സ്കൂട്ടറുമായി നാവികത്താവളത്തിനുള്ളിൽ യാത്ര ചെയ്യുവാൻ പാടില്ല എന്ന് നിഷ്ക്കർഷിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്മൂലം തുടർന്നുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ സ്കൂട്ടർ വെളിയിലുള്ള ഒരു സുഹൃത്തിന്റെ വീട്ടിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ട് നാവികത്താവളത്തിൽ ഞാൻ ഒരു സൈക്കിൾ ഉപയോഗിക്കാൻ തുടങ്ങി.

സ്കൂട്ടറിൽ എഴുതിയ വചനങ്ങളി

നാവികത്താവളത്തിൽ വാക്യങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയ സ്കൂട്ടറുമായി കഥാനായകൻ (ഫയൽ ചിത്രം)

ലൂടെ നാവികത്താവളത്തിലൂടെ എല്ലാവരോടും സുവിശേഷം അറിയിക്കുവാനുള്ള എന്റെ ഉദ്യമത്തെ തടയുകവഴി സാത്താൻ വിജയിച്ചു എന്ന ചിന്ത എന്നെ അല്പം നിരാശനാക്കി. എന്നാൽ എല്ലായ്പ്പോഴും എന്നപോലെ ഈ സന്ദർഭത്തിലും സർവ്വശക്തനായ ദൈവം ജയമെടുക്കുകയാണുണ്ടായത്. ഞാൻ പതിവിനു വിപരീതമായി സൈക്കിൾ യാത്ര ചെയ്യുന്നതുകണ്ട് ജിജ്ഞാസാഭരിതരായി എല്ലാവരും എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് ചോദിക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയും ഞാൻ സ്കൂട്ടറിൽ എഴുതിയ വചനങ്ങൾ വളരെ വേഗത്തിൽ നാവികത്താവളത്തിൽ പ്രചരിക്കാൻ ഇടയാക്കുകയും

ചെയ്തു. വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം അന്നത്തെ എന്റെ ചില സഹപ്രവർത്തകരെ ഞാൻ കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ അവർ ആ വചനങ്ങൾ അപ്പോഴും ഓർക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു! അങ്ങനെ ദൈവം സാത്താന്റെ പദ്ധതിയെ തകിടം മറിക്കുകയും എന്നെ മനുഷ്യരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രനായ, കുറെക്കൂടെ ധൈര്യശാലിയായ, ഒരു വിശ്വാസിയാക്കി

ത്തീർക്കുകയും ചെയ്തു. പിൽക്കാലത്ത് എന്റെ ശുശ്രൂഷാദാനങ്ങളിൽ ഈ ധൈര്യം വലിയ മുതൽക്കൂട്ടായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

ആത്മാവിന്റെ അഭിഷേകവും ക്രിസ്തുവിന്റെ പരമാധികാരവും - ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ഭൂമിയുടെ ഏതു കോണിൽ ഞാൻ വചനം പ്രസംഗിക്കാൻ നിൽക്കുമ്പോഴും എന്റെ ബലവും സഹായവും ആയിത്തീരുന്നു. എന്നാൽ ഈ ദൈവികസത്യങ്ങൾ ഞാൻ ആദ്യമായി പഠിച്ചത് നാൽപ്പതുവർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് എറണാകുളം പട്ടണത്തിന്റെ തെരുവുകളിലായിരുന്നു.

മരണമേ നിന്റെ ജയം എവിടെ?

ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിനു ശേഷം ഒരിക്കൽപോലും ഒരു ശിഷ്യൻ 'മരിച്ചെ'ന്നു പുതിയ നിയമത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. പകരം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രയോഗങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക.

* സ്തേഫാനോസ്..... നിദ്ര പ്രാപിച്ചു. (അപ്പോ. പ്രവൃത്തി 7:60)

* പത്രോസ് പറയുന്നു “നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു എനിക്ക് അറിവുതന്നതുപോലെ എന്റെ കൂടാരം പൊളിഞ്ഞു പോകുവാൻ അടുത്തിരിക്കുന്നു. (2 പത്രോസ്. 1:13)”

* പൗലോസ് പറയുന്നു “എന്റെ യാത്രാസമയവും അടുത്തിരിക്കുന്നു” (ഇംഗ്ലീഷ്). ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പദം ഒരു തുറമുഖത്തുനിന്ന് ഒരു പായ്ക്കപ്പൽ യാത്രപുറപ്പെടാനായി അതിന്റെ കയറുകൾ അഴിച്ചും പായ്കൾ നിവർത്തിയും കാറ്റിന് സ്വയം ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കുമ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന പദമാണ്.

* ‘മരിച്ചു’ എന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളിൽ തന്നെ മരണത്തെ ഒരു വിശേഷണം ചേർത്താണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുവിൽ മരിച്ചവർ... (1 തെസ്സലോ. 4:16)

കർത്താവിൽ മരിക്കുന്ന ഭൂതന്മാർ... (വെളിപ്പാട് 14:13) ചുരുക്കത്തിൽ ക്രിസ്തു മരണത്തെ ഇല്ലാതാക്കി; ‘മരണം’ എന്ന പദത്തെയും.

- A.T. പിയേഴ്സൺ

(19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ക്രിസ്തുഭക്തൻ)

ജീവമൊഴികൾ

നവംബർ 2004

ജോർജ് വാഷിങ്ടൺ കാർവർ ജ്ഞാനത്തിനായി സ്രഷ്ടാവിങ്കലേക്ക് നോക്കിയ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ

വിദ്യാഭ്യാസ വിചക്ഷണൻ, ശാസ്ത്രജ്ഞൻ, കർഷകൻ, വൈദ്യ ശാസ്ത്ര പ്രവർത്തകൻ, കലാകാരൻ, പ്രസംഗകൻ, പ്രഭാഷകൻ, സാമൂഹിക പരിഷ്കർത്താവ്, തികഞ്ഞ ക്രിസ്തു ശിഷ്യൻ- ഇവയെല്ലാം കൂടി ഒരു വ്യക്തിയിൽ സമ്മേളിച്ചാൽ എന്തു പറയും? ആ വ്യക്തി കറുത്ത വർഗ്ഗക്കാരനായ ഒരു അടിമയായിപ്പിറന്നവനായിരുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞാൽ അവിശ്വസനീയമായിത്തോന്നുകയില്ലേ? എന്നാൽ സത്യം പലപ്പോഴും കെട്ടുകഥകളെക്കാൾ വിചിത്രമാണല്ലോ? അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഇത്രയധികം സ്വാധീനം ചെലുത്തിയ വേറെ അധികംപേർ ഉണ്ടാവില്ല. ഇത്രയധികം നേട്ടങ്ങൾ ഒരു പുരുഷാധ്യസ്ഥിയിൽ സമ്പാദിക്കാൻ ജോർജ് വാഷിങ്ടൺ കാർവറെ സഹായിച്ചത് ജ്ഞാനത്തിനായി സ്രഷ്ടാവിങ്കലേക്ക്

തിരിഞ്ഞതാണ്.

മോസ്സ് കാർവർ എന്ന ജന്മി 1855 ൽ മേരി എന്ന എന്ന 13 വയസ്സുകാരി അടിമപ്പെൺകുട്ടിയെ വിലയ്ക്കുവാങ്ങി. മോസ്സും ഭാര്യ സുസനും

മാതൃ ജോർജ്

അക്കാലത്ത് നിലനിന്നിരുന്ന അടിമ വ്യാപാരത്തെ അടിസ്ഥാനപരമായി എതിർത്ത ദമ്പതിമാരായിരുന്നു. മേരി എന്ന ഈ അടിമപ്പെൺകുട്ടി എത്ര കുട്ടികൾക്ക് ജന്മം നൽകി എന്ന് വ്യക്തമല്ല. മേരിയുടെ മകനായി 1864 ജനുവരി അഞ്ചാം തീയതി മിസ്സോറി സംസ്ഥാനത്തെ ഡയമന്റ് ഗ്രോവിൽ ജോർജ് വാഷിങ്ടൺ കാർവർ പിറന്നു. ജോർജിന്റെ ജനനത്തിന്തിരി സംബന്ധിച്ച് ഉറപ്പില്ല. അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ ആഭ്യന്തരയുദ്ധത്തിന്റെ

അവസാനനാളുകളിലാണ് താൻ പിറന്നത് എന്ന അവ്യക്തമായ ഓർമകളേ ജോർജ് വാഷിങ്ടൺ കാർവർക്കുള്ളൂ. ജോർജിന്റെ പിതാവ് ആരാണെന്ന് വ്യക്തമല്ല. അമ്മ ജീവിച്ച കൃഷിയിടത്തിന് അടുത്തുള്ള കറുത്തവർഗ്ഗക്കാരനായ ഒരു അടിമയായിരുന്നു തന്റെ പിതാവെന്നും തന്റെ പിറവിക്ക് ശേഷം അധികം വൈകാതെ ഒരു അപകടത്തിൽപ്പെട്ട് പിതാവ് മരണമടഞ്ഞെന്നും കാർവർ ഓർക്കുന്നുണ്ട്.

കൃശഗാത്രനായ ബലഹീനനായ ഒരു ശിശുവായിരുന്നു ജോർജ് പിറവിയിൽ. അവനെ കണ്ടവർ പലരും അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുമോ എന്ന് സംശയിച്ചെങ്കിൽ അവരെ കുറ്റപ്പെടുത്താൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. അമേരിക്കൻ ചരിത്രത്തെ ഏറ്റവും അധികം സ്വാധീനിക്കാൻ കഴിഞ്ഞ ഒരു പുരുഷനായി ആ ശിശു തീരുമെന്ന് ആരറിഞ്ഞു? ജോർജ്

കുതിരയെ നൽകി കുഞ്ഞിനെ വാങ്ങി

അമേരിക്കയിലെ ആഭ്യന്തരയുദ്ധത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടം.... മിസ്സോറിയിൽ മോസ്സ് കാർവറും സുസൻ കാർവറും അസ്വസ്ഥരാണ്. തങ്ങളുടെ അടിമപ്പെണ്ണ് മേരിയെയും അവളുടെ ആറുമാസം പ്രായമായ ആൺകുഞ്ഞിനെയും കവർച്ചക്കാർ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയിരിക്കുന്നു. തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയവർ അവരെ അടിമകളാക്കി മറ്റാർക്കെങ്കിലും വിറ്റ് പണം വാങ്ങിയിരിക്കാനാണ് സാധ്യത. അതു സംഭവിക്കാതിരിക്കാൻവേണ്ടി കവർച്ചക്കാരുമായി സംസാരിക്കാനായി മോസ്സ് സിന്റെ പരിചയക്കാരൻ ബെന്റ് ലിയെ പുറകെവിട്ടിട്ട് അയാളെ കുറിച്ചും വിവരമൊന്നുമില്ല....

മോസ്സും സുസനും വെള്ളക്കാരാണെങ്കിലും കറുത്തവർഗ്ഗക്കാരെ അടിമകളാക്കുന്ന നിലവിലിരുന്ന രീതിയോട് യോജിപ്പുള്ളവരായിരുന്നില്ല. മേരിയെ അവർ ഒരു കുടുംബാംഗത്തെപ്പോലെയാണ് കരുതിയിരുന്നത്. മക്കളില്ലാതിരുന്നതിനാൽ മേരിയുടെ മുത്തമകൻ നാലുവയസ്സുകാരൻ ജിം

അവർക്ക് ഒരു മകനെപ്പോലെയായിരുന്നു. ജിമ്മിനെ കിടക്കയിലാക്കിയിട്ട് സുസൻ ചിന്താമഗ്നനായി മോസ്സ് കാർവറുടെ സമീപം വന്നിരുന്നു....

പെട്ടെന്നുതാ കുതിരക്കുളമ്പടികളുടെ ശബ്ദം. മേരിയേയും കുഞ്ഞിനേയും അന്വേഷിച്ചുപോയ ബെന്റ് ലി മടങ്ങിവരികയാണോ?”

സുസന്റെ ഊഹം ശരിയായിരുന്നു. അത് ബെന്റ് ലിയായിരുന്നു.

“നിങ്ങൾ മേരിയേയും കുഞ്ഞിനേയും കണ്ടെത്തിയോ?” സുസൻ ആകാക്ഷാഭരിതയായി.

“ഞാനെല്ലായിടത്തും അന്വേഷിച്ചു. അവർ അവളെ ആർക്കോ വിറ്റുകളഞ്ഞുവെന്നാണു തോന്നുന്നത്.”

“മേരിയുടെ കുഞ്ഞിനെക്കുറിച്ചും വിവരമൊന്നുമില്ലേ?”

“നോക്കൂ മോസ്സ്” ബെന്റ് ലി പറഞ്ഞു “മേരിയേയും കുഞ്ഞിനേയും തിരികെത്തന്നാൽ ആ കവർച്ചക്കാർക്ക് ഒരുതുണ്ടുഭുചിയും നിങ്ങളുടെ പന്തയെക്കുതിരയെയും കൊടുക്കാമെന്നായിരുന്നല്ലോ പറഞ്ഞിരുന്നത്. ആട്ടെ, തള്ള

യില്ലാതെ കുഞ്ഞിനെ മാത്രം മടക്കിക്കൊണ്ടുവന്നാൽ നിങ്ങൾ എനിക്കെന്തു തരും?”

“എന്താണു പ്രതിഫലം വേണ്ടത്?” “പ്രതിഫലം..... ശരി, നിങ്ങളുടെ പന്തയെക്കുതിരയെ മാത്രം തന്നാൽ മതി.”

“സമ്മതം”

കവർച്ചക്കാരുടെ പക്കൽനിന്നു താൻ ബലമായി കൊണ്ടുപോന്ന കുഞ്ഞിനെ മോസ്സ്-സുസൻ ദമ്പതികളെ ഏല്പിച്ചശേഷം ബെന്റ് ലി, മോസ്സ്സിന്റെ പന്തയെക്കുതിരയുമായി മടങ്ങിപ്പോയി. പന്തയെക്കുതിരയ്ക്ക് മൂന്നു് ഡോളർ വിലയുണ്ട്. അന്നതൊരു ചെറിയ തുകയായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും സ്നേഹസമ്പന്നരായ ആ ദമ്പതികൾ തങ്ങളുടെ കുതിരയെ കൊടുത്ത് ആ കുഞ്ഞിനെ വാങ്ങി. അവനെയും അവർ ജിമ്മിനോടൊപ്പം സ്വന്തമകനെപ്പോലെ വളർത്താൻ തുടങ്ങി..... ആ കുഞ്ഞായിരുന്നു ജോർജ് വാഷിങ്ടൺ കാർവർ.

ജീവമൊഴികൾ

നവംബർ 2004

ഒരു ശിശു ആയിരിക്കുമ്പോൾ അമ്മയായ മേരിയോടൊപ്പം അജ്ഞാതരായ ചിലർ ബലമായി അവരെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. മേരിയുടെ യജമാനനായിരുന്ന മോസസ് കാർവർക്ക് കവർച്ചക്കാരെ ചെറുത്തുനിൽക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അമ്മയേയും കുഞ്ഞിനേയും വ്യത്യസ്തരായ രണ്ടുപേർക്ക് അടിമകളായി വിറ്റു. എന്നാൽ മോസ്സസിന്റെ ഒരു സ്നേഹിതന്റെ അന്വേഷണഫലമായി ശിശുവായ ജോർജിനെ വീണ്ടെടുത്ത് മോസ്സസിന്റെ കുടുംബത്തിൽ തിരികെ എത്തിച്ചെങ്കിലും മാതാവായ മേരിയെ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

നന്നേ ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ മാതാപിതാക്കൾ നഷ്ടപ്പെട്ട ജോർജിന് ഭൂമിയിൽ ആകെക്കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധു ജ്യേഷ്ഠസഹോദരനായ ജിം ആയിരുന്നു. മോസ്സസ് കാർവർക്കും സുസനും കുട്ടികളെ ഇല്ലായിരുന്നതിനാൽ ഈ കുട്ടികൾ ഇരുവരെയും സ്വന്തം മക്കളെപ്പോലെ ഈ ദമ്പതിമാർ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു.

ബാലനായ ജോർജ് വാഷിങ്ടൺ കാർവറെ അടുത്തറിഞ്ഞ ഏവർക്കും അവനിൽ ചില സവിശേഷതകൾ ദർശിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പ്രകൃതിയോടും മൃഗജാലത്തോടുമുള്ള അവന്റെ സ്നേഹം ഒരു ബാലന്റെ സ്വാഭാവികമായ കൗതുകത്തെ കവിയുന്നതായിരുന്നു വിവിധയിനത്തിലുള്ള പ്രാണികൾ, വിവിധസസ്യങ്ങൾ ഇവ ശേഖരിക്കാനായി വനാന്തരത്തിലൂടെ ദീർഘയാത്ര ചെയ്തിരുന്ന ഈ ബാലൻ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഈ പരിചയം നിലനിർത്തിയിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ കാർവർ തന്റെ വളർത്തമ്മയായ സുസൻ കാർവറോട് പറഞ്ഞു: “എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളേയും വസ്തുക്കളേയും പറ്റി അറിയാൻ കഴിയുന്നതെല്ലാം എനിക്ക് അറിഞ്ഞതീരു.” കാർവർ തന്റെ ആദ്യനാളുകളെപ്പറ്റി പറയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: “ഒരു ബാലനായിരുന്നപ്പോൾ തന്നെ എന്റെ ഹൃദയം പഠനത്തിനായി ദാഹിക്കുകയായിരുന്നു. അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽത്തന്നെ ഞാൻ ഒരു വനവാസിയായിരുന്നു. അജ്ഞാതമായ പാറക്കഷ്ണങ്ങളോ, പൂഷ്പങ്ങളോ, പ്രാണികളോ പക്ഷികളോ, മൃഗങ്ങളോ എന്തുമാകട്ടെ, എല്ലാം എന്റെ ജീജ്ഞാസ വർദ്ധിപ്പിച്ചതേയുള്ളൂ. കൂടുതൽ പറഞ്ഞുതരാൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല. വെബ്സ്റ്ററുടെ ഒരു ബാലപാഠം മാത്രമായിരുന്നു എന്റെ ഏക പാഠപുസ്തകം. എല്ലാറ്റിന്റെയും ഉത്തരം ഈ പുസ്തകത്തിൽ അന്വേഷിച്ച ഞാൻ നിരാശനായെങ്കിലും പുസ്തകം മുഴുവൻ ഹൃദിസ്ഥമാക്കിയിരുന്നു.”

കേവലം പത്തുവയസ്സുള്ളപ്പോൾ ജോർജ് യേശുക്രിസ്തുവിനെ രക്ഷക

ഒരു ധാതുവീഷയുടെ സമീപം മുട്ടുകുത്തി യേശുക്രിസ്തു രക്ഷിതാവായി ജീവിതത്തിലേക്ക് കടന്നുവരണം എന്ന് ആ ബാലൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു. അതായിരുന്നു എത്രയും ലളിതമായ തന്റെ മാനസാന്തരം. യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള ലളിതമായ ആ വിശ്വാസം ജീവിതാന്ത്യം വരെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ ജോർജിന് കഴിഞ്ഞു.

നായി കൈക്കൊണ്ടു. തന്റെ മാനസാന്തരത്തെപ്പറ്റിയും ദൈവാനുഭവത്തെപ്പറ്റിയും കാർവർ തന്നെ പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കാം. “ഒരു ദിവസം ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് ഞാൻ ഒരു വലിയ ധാതുപ്പുരയുടെ തട്ടിൽ തനിയെ ഇരിക്കുന്ന സമയം ദൈവം എന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് കടന്നുവന്നു.” ഒരു ധാതുവീപ്പയുടെ സമീപം മുട്ടുകുത്തി യേശുക്രിസ്തു രക്ഷിതാവായി തന്റെ ജീവിതത്തിലേക്ക് കടന്നുവരണം എന്ന് ആ ബാലൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു. അതായിരുന്നു എത്രയും ലളിതമായ തന്റെ മാനസാന്തരം. യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള ലളിതമായ ആ വിശ്വാസം ജീവിതാന്ത്യം വരെസൂക്ഷിക്കുവാൻ ജോർജിന് കഴിഞ്ഞു. പിൽക്കാലത്ത് പ്രശസ്തിയുടെ പടവുകൾ ചവിട്ടിക്കയറിയിപ്പോഴും ബഹുമതികൾ തന്നെ തേടി എത്തിയപ്പോഴും യേശു തന്റെ രക്ഷകനാണെന്നും താനൊരു ക്രിസ്ത്യാനിയാണെന്നും ഏറ്റുപറയുവാൻ കാർവർ മടിച്ചിരുന്നില്ല.

പതിനാല് വയസ്സുള്ളപ്പോൾ മിസ്സറിയിലെ നിയൊഷോ എന്ന സ്ഥലത്ത് കറുത്തവർഗ്ഗക്കാർക്കായി നടത്തിയിരുന്ന ലിങ്കൻ സ്കൂളിൽ പഠനത്തിനായി ജോർജ് യാത്രയായി. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കിയശേഷം കൽസാസിലെ ഫോർട്ട് സ്കോട്ടിൽ ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ചേർന്നു. 1891ൽ പിയാനോയും മറ്റ് കലകളും പഠിക്കാനായി സിംപ്സൺ കോളജിൽ ചേർന്ന കാർവർ അയോവാ സ്റ്റേറ്റ് കോളജിലേക്ക് പോകയും അവിടെനിന്നു കൃഷിശാസ്ത്രത്തിൽ ബാച്ചിലർ ബിരുദം നേടുകയും ചെയ്തു. അവിടെ പഠനം നിർത്താതെ കാർഷിക മേഖലയിൽ ഉപരിപഠനം നടത്തി ബിരുദാനന്തര ബിരുദം നേടിയ ജോർജ് അലബാമാ സംസ്ഥാനത്തെ ടസ്കീഗീ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ അദ്ധ്യാപകനായി ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. ബുക്കർ റ്റി വാഷിങ്ടൺ സ്ഥാപിച്ച ഒരു മഹൽ സ്ഥാപനമായിരുന്നു അത്.

അമേരിക്കൻ തൊഴിലാളി സമൂഹത്തിന്റെ ഒരു സജീവഘടകമായി കറുത്ത വർഗ്ഗക്കാരായ യുവതീയുവാക്കന്മാരെ അഭ്യസിപ്പിച്ച് സജ്ജരാക്കുക എന്നതായിരുന്നു കാർവറുടെ

സ്വപ്നം. ടസ്കീഗീ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ തന്റെ ജീവിതലക്ഷ്യം കണ്ടെത്തിയ കാർവർ സുദീർഘമായ 47 വർഷം അദ്ധ്യാപകനായി തുടരുക വഴി അസംഖ്യം വിദ്യാർത്ഥികളെ ജീവിതം കരുപ്പിടിപ്പിക്കാൻ സഹായിച്ചു. സുദീർഘമായ തന്റെ അദ്ധ്യാപകജീവിതത്തെപ്പറ്റി കാർവറുടെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്: “എന്റെ വിദ്യാർത്ഥികൾ യേശുവിനെ കണ്ടെത്തണം എന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ സൃഷ്ടികളിലൂടെ വലിയവനായ, സ്രഷ്ടാവായ, ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞ് ആ ദൈവത്തോട് കൂട്ടായ്മയിൽ അവർ ഓരോരുത്തരും നടക്കണം എന്ന് ഞാൻ എത്രയധികം ആശിക്കുന്നു!”

അമേരിക്കയുടെ തെക്കൻ സംസ്ഥാനങ്ങൾ ആ കാലത്ത് തുടർച്ചയായി പരുത്തിക്കുഷി മാത്രം ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ മണ്ണിന്റെ ഗുണനിലവാരം നഷ്ടമായിപ്പോയിരുന്നു. പരുത്തിയുടെ രണ്ട് വിളകൾക്കിടയിൽ ആദായകരമായ മറ്റൊരുതെങ്കിലും കൃഷിചെയ്യേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയ കാർവർ നിലക്കടലയും, മധുരക്കിഴങ്ങും ഇടവിളകളായി കൃഷിചെയ്യാൻ കർഷകരെ ഉപദേശിച്ചു. മണ്ണിന്റെ ജൈവപോഷകങ്ങൾ മടക്കിക്കിട്ടാൻ ഈ കൃഷികൾ ഒരു പരിധിവരെ സഹായിച്ചെങ്കിലും ഈ പുതിയ കൃഷികൾ കർഷകർക്ക് ഒട്ടും ലാഭകരമായിത്തോന്നിയില്ല. ചില വർഷങ്ങൾക്കുശേഷവും തെക്കൻ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ കാർഷിക മേഖലയിലെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതിക്ക് ഗണ്യമായ വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകാതിരുന്നത് ജോർജ് വാഷിങ്ടൺ കാർവറെ ചിന്താഭേരിതനാക്കി. കർഷകർക്ക് തുടർച്ചയായുണ്ടായ നഷ്ടം കാർവറെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി മുഴക്കാലിലേക്ക് നയിച്ചു. ‘യഹോവാഭക്തി ഉത്താനത്തിന്റെ ആരംഭമാണെന്ന്’ ബൈബിളിലൂടെ നന്നായി ഗ്രഹിച്ച ഈ ശാസ്ത്രജ്ഞ ഹൃദയം പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ ദൈവത്തോട് വേദനയോടെ ചോദിച്ചു: “അല്ലയോ സ്രഷ്ടാവേ! അവിടുന്ന് നിലക്കടല എന്തിനാണ് സൃഷ്ടിച്ചത്?”

തുടർന്നുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾ തികച്ചും ദൈവിക നടത്തിപ്പിലായിരുന്നു. നിലക്കടലയിൽ നിന്നു മുന്നൂറില

ജീവമൊഴികൾ

നവംബർ 2004

യികം ലാഭകരമായ ഉത്പന്നങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയും എന്ന് കാർവർ പരീക്ഷണനിരീക്ഷണങ്ങളിലൂടെ കണ്ടെത്തി. കാർവറുടെ ഗവേഷണ ഫലമായി വിപണിയിലെത്തിയ ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ പട്ടിക സുദീർഘമാണ്. നിലക്കടലയിൽ നിന്നും വെണ്ണ, ഷാംപു, ഇൻസ്റ്റർ കാപ്പി, മാവ്, സോപ്പ്, റബ്ബർ, സൗന്ദര്യവർദ്ധനയ്ക്കുള്ള മുഖലേപനങ്ങൾ, പശകൾ, പ്ലാസ്റ്റിക്, ഗ്രീസ്, പിക്കിൾ തുടങ്ങിയ വൈവിധ്യമാർന്ന 300ൽ അധികം വസ്തുക്കൾ! മധുരക്കിഴങ്ങിൽ നിന്നും ഗവേഷണഫലമായി അദ്ദേഹം ഉണ്ടാക്കിയ ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ 150ൽ അധികമാണ്. പശ, വിനാഗിരി, സ്റ്റാർച്ച്, ഷുക്രുപ്പിക്കാനുള്ള മഷി തുടങ്ങിയവ അവയിൽ ചിലതുമാത്രമാണ്.

അത്യന്തം കാഠിന്യമേറിയ സാഹചര്യങ്ങളെ അതിജീവിച്ച്, ദാരിദ്ര്യവും അടിമത്തവും അഗണ്യമാക്കി മുന്നേറിയ ജോർജ് വാഷിങ്ടൺ കാർവർ അമേരിക്കയിലെ ഏറ്റവും ആദരണീയനായ കർഷകശാസ്ത്രജ്ഞനായിത്തീർന്നു. 1923ൽ കറുത്ത വർഗ്ഗക്കാരുടെ ഉന്നമനത്തിനായി മഹത്തരമായ സംഭാവനകൾ നൽകുന്ന വ്യക്തിക്കായുള്ള സ്പീൻഗാൺ മെഡൽ കാർവർക്ക് സമ്മാനിക്കപ്പെട്ടു. 1939ൽ തെക്കൻ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ കാർഷിക മേഖലയ്ക്കുള്ള സംഭാവനകൾ കണക്കിലെടുത്ത് വിഖ്യാതമായ റൂസ്വെൽറ്റ് മെഡലും അദ്ദേഹത്തെ തേടിയെത്തി. വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് 1921ൽ നിലക്കടലക്കുഴി പ്രചാരത്തിൽ വരാൻ തുടങ്ങിയ കാലത്ത് നിലക്കടലയ്ക്ക് ഇറക്കുമതിച്ചുങ്കം ഏർപ്പെടുത്തി അമേരിക്കൻ കർഷകരെ സംരക്ഷിക്കണം എന്ന് സുദീർഘമായ ഒരു പ്രസംഗത്തിലൂടെ അമേരിക്കൻ ജനപ്രതിനിധി സഭാകമ്മിറ്റിയെ കാർവർ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. തൽഫലമായി ചുങ്കം ഏർപ്പെടുത്തിയതുമൂലം തെക്കൻ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ നിലക്കടലയുടെ സംസ്കരണ വ്യവസായം ക്ഷയിക്കാതെ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുകയും തുടർന്നുള്ള നിരവധി കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾക്ക് പ്രേരകമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

ഇത്രയധികം പ്രശസ്തിയും, നേട്ടങ്ങളും കാർവർ കൈവരിച്ചെങ്കിലും വർഗ്ഗീയവിദ്വേഷം താൻ ജീവിച്ച സമൂഹത്തെ ബാധിച്ചിരുന്ന മാരക രോഗമായിരുന്നു. തന്നെപ്പോലെ നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിച്ച വെള്ളക്കാരായ സഹപ്രവർത്തകർക്ക് ലഭ്യമായിരുന്ന ഒട്ടനവധി സൗകര്യങ്ങൾ കറുത്തവർഗ്ഗക്കാരനായതിന്റെ പേരിൽ കാർവർക്ക് നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. വെള്ളക്കാരോടൊപ്പം പൊതുവാഹനങ്ങളിൽ യാത്രചെയ്യാൻ അനുവാദം ഇല്ലാത്തതിനാൽ പലപ്പോഴും ചരക്കുവണ്ടികളിൽ ദീർഘയാത്ര നടത്താൻ കാർവർ നിർബന്ധിതനാ

യി. ബാല്യത്തിലെ ക്രിസ്തുദർശനം ആഴമായി ഹൃദയത്തിൽ സ്വീകരിച്ച കാർവർ എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളിലും തികഞ്ഞവിനയം സൂക്ഷിക്കുകയും ഹൃദയത്തിൽ പകയും കൈപ്പും ഒട്ടും ഇല്ലാതെ ജീവിക്കുകയും ചെയ്തു. "ദൈവം താഴ്മയുള്ളവർക്ക് കൃപ നൽകുന്നു" എന്ന ബൈബിൾ സന്ദേശം ഹൃദയംഗമായി വിശ്വസിച്ച

എന്നും ക്രിസ്തുവിന്റെ അടിമ: ജോർജ് വാഷിങ്ടൺ കാർവർ

കാർവർ തികഞ്ഞ വിനയത്തിന്റെ ദൃശ്യരൂപമായിരുന്നു. ചരിത്രകാരന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള രസകരമായ ഒരു സംഭവം താഴെക്കുറിക്കുന്നു.

കാർവർ പ്രശസ്തിയുടെ കൊടുമുടിയിലെത്തിയിരുന്ന കാലം. വലിയൊരു ഹോട്ടലിന്റെ സന്ദർശകർക്കുള്ള സ്വീകരണമുറിയിൽ ലളിത വസ്ത്രധാരിയായ ഈ വലിയ മനുഷ്യൻ ആരെയോപ്രതീക്ഷിച്ചു നിൽക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് ധനികനായ, പരിഷ്ക്കാരിയായ, ഒരു വെള്ളക്കാരൻ കാറിൽ വന്നിറങ്ങി. തന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്ന കറുത്തവർഗ്ഗക്കാരൻ ഹോട്ടലിലെ റൂംബോയി ആണെന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ച അയാൾ തന്റെ പെട്ടികൾ താമസിക്കാനുള്ള മുറിയിലെത്തിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഒട്ടും ഭാവഭേദം കൂടാതെ കാർവർ അയാളുടെ പിറകെ പെട്ടികളുമായിപ്പോയി. താമസിക്കാനുള്ള മുറിയിലെത്തിയ ആ പരിഷ്ക്കാരി റൂംബോയിക്ക് സാധാരണ നൽകാറുള്ള 'ചില്ലറ' വച്ചു നീട്ടി സൗമ്യമായി നന്ദി പറഞ്ഞ് ആ 'ചില്ലറ' സ്വീകരിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ച കാർവറോട് അയാൾ പേര് ചോദിച്ചു. ഒട്ടും ഭാവഭേദം കൂടാതെ "ജോർജ് വാഷിങ്ടൺ കാർവർ" തന്റെ പേര് പറഞ്ഞപ്പോൾ സന്ദർശകൻ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ശാസനം നിലച്ചുപോയി!! രാജ്യത്തെ ഏറ്റവും ആദരണീയനായ ശാസ്ത്രജ്ഞനെക്കൊണ്ട് പെട്ടി ചുമപ്പിച്ചതിന്റെ ലജ്ജയാണോ, ക്രിസ്തുശിഷ്യനായ ആ 'വലിയ മനുഷ്യന്റെ' എളിമ

യാണോ അയാളുടെ മനസ്സിനെ പിടിച്ചു കുലുക്കിയതെന്ന് വ്യക്തമല്ല. "പ്രശസ്ത ശാസ്ത്രജ്ഞനായ അങ്ങ് എന്തിന് എന്റെ പെട്ടിച്ചുമക്കാൻ തയ്യാറായി?" എന്ന് അയാൾ ഒരുവിധത്തിൽ ചോദിച്ച് ഒപ്പിച്ചു. "മറ്റൊരു മനുഷ്യജീവിയെ സഹായിക്കാൻ എപ്പോഴും എനിക്കു സന്തോഷമേയുള്ളൂ" - കാർവറുടെ വിനയപൂർവ്വമുള്ള മറുപടി അതായിരുന്നു. സ്നേഹവും ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള അചഞ്ചലമായ വിശ്വാസവും ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെയും വർണ്ണവിഭേചനത്തിന്റെയും തികത്താലുഭവങ്ങളെ അതിജീവിക്കാനുള്ള ശക്തി കാർവർക്ക് നൽകി. ഒരു പുരുഷായുസ്സ് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തന്റെ സമകാലികരുടെ ബഹുമാനവും മതിപ്പും നേടിയതുമായത്രമല്ല വരുന്ന തലമുറകളുടെ നന്ദി പൂർവ്വമായ സ്മരണകളും അദ്ദേഹം സമ്പാദിച്ചു.

നിരവധി ശാസ്ത്രീയ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ നടത്തിയെങ്കിലും കേവലം മൂന്ന് പേറ്റന്റുകൾ (കണ്ടുപിടിത്തത്തിന്റെ അവകാശം) മാത്രമേ സ്വന്തം പേരിൽ കാർവർ നിലനിർത്തിയുള്ളൂ. തന്റെ നിരവധികണ്ടുപിടിത്തങ്ങളെക്കുറിച്ച് കാർവർ പറയുമായിരുന്നു, "ദൈവം അവയൊക്കെ എനിക്ക് സൗജന്യമായി നൽകിയ തല്ലേ? ഞാനവ മറ്റുള്ളവർക്ക് വിൽക്കുന്നതെങ്ങനെ?" 1938ൽ തന്റെ ആജീവനാന്ത സമ്പാദ്യമായിരുന്ന മൂപ്പതിനായിരം ഡോളർ സംഭാവന ചെയ്ത് ഒരു ഫൗണ്ടേഷൻ സ്ഥാപിക്കുകയും, തന്റെ ബാക്കിയുള്ള എല്ലാ സ്വത്തുക്കളും തന്റെ കാലശേഷം ഗവേഷണം തുടരാനായി ആസ്ഥാപനത്തിന് വിൽപ്പനത്തിലൂടെ നൽകുകയും ചെയ്തു.

1943 ജനുവരി അഞ്ചാം തീയതിയായിരുന്നു ജോർജ് വാഷിങ്ടൺ കാർവറുടെ അന്ത്യം. ദീർഘവർഷങ്ങൾ തന്റെ പ്രവർത്തനവേദിയായിരുന്ന ടസ്കീഗി ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ രക്തക്കുറവുമൂലം വിളർച്ച ബാധിച്ച ആ ശരീരം നിശ്ചലമായി. ബുക്കർ ടി വാഷിങ്ടന്റെ ശവകുടീരത്തിനു സമീപമാണ് കാർവറുടെ ഭൗതികശരീരം വിശ്രമിക്കുന്നത്.

ജോർജ് വാഷിങ്ടൺ കാർവർ അമേരിക്കൻ ജനതയുടെ ഭാവനയെ കീഴടക്കിയ ഒരു മഹാപ്രതിഭാസമായിരുന്നു. തന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ വൈശിഷ്ട്യങ്ങളും, ജീവിതാനുഭവങ്ങളും ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ കാർവറെ ഒരു വീരനായകനാക്കി മാറ്റിയിരുന്നു. ഭൗതികതയുടെ വേലിയേറ്റത്തിന്റെ ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ ഈ ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ പ്രഖ്യാപിതമായ ദൈവാശ്രയവും യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസവും വിശ്വാസജീവിതം നയിക്കുന്ന ഏവർക്കും മാർഗ്ഗദർശകമാണ്.

ജീവമൊഴികൾ

നവംബർ 2004

അരാം രാജാവായ ബെൻ-ഹദദ് തന്റെ സൈന്യത്തെ ഒക്കെയും ഒന്നിച്ചു കൂട്ടി; അവനോടുകൂടെ മൂപ്പന്മാരും രാജാക്കന്മാരും കുതിരകളും റഥങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ പുറപ്പെട്ടുവന്നു ശമര്യയെ നിരോധിച്ച് അതിന്റെ നേരേയുദ്ധം ചെയ്തു. അവൻ യിസ്രായേൽ രാജാവായ ആഹാബിന്റെ അടുക്കൽ പട്ടണത്തിലേക്കു ദൂതന്മാരെ അയച്ചു. അവനോടു: നിന്റെ വെള്ളിയും പൊന്നും എനിക്കുള്ളതെ. നിന്റെ സൗന്ദര്യമേറിയ ഭാര്യമാരും പുത്രന്മാരും എനിക്കുള്ളവർ എന്നിങ്ങനെ ബെൻ-ഹദദ് പറയുന്നു എന്നു പറയിച്ചു. അതിന്നു യിസ്രായേൽ രാജാവ്: എന്റെ യജമാനനായ രാജാവേ, നീ പറഞ്ഞതു പോലെ ഞാനും എനിക്കുള്ളതൊക്കെയും നിനക്കുള്ളതു തന്നെ എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞയച്ചു (1 രാജാക്കന്മാർ 20:1-4).

ബെൻ-ഹദദ് ആവശ്യപ്പെട്ടതു സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണമാണ്. ആഹാബ് നൽകിയതും അതു തന്നെ - സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണം.

‘എന്റെ യജമാനനായ രാജാവേ, അവിടുന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടതുപോലെ ഞാനും എനിക്കുള്ളതൊക്കെയും അങ്ങയ്ക്കുള്ളതു തന്നെ’ എന്ന ഏറ്റുപറച്ചിലോടെ ഓരോ ദൈവപൈതലും തന്റെ പിതാവിനു മുമ്പിൽ സമ്പൂർണ്ണമായി സമർപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

നാം ഈ കാര്യം നേരത്തെ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ ഇന്ന് സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണത്തിന്റെ സന്ദേശം നമ്മെ ഓരോരുത്തരെയും സംബന്ധിച്ചു പ്രത്യേകമായി കേൾപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ദൈവിക അനുഗ്രഹത്തിനുള്ള വ്യവസ്ഥ ഒന്നു മാത്രം - സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണം. ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം! നമ്മുടെ ഹൃദയം അതിന് ഒരുക്കപ്പെടുമെങ്കിൽ, ദൈവികാനുഗ്രഹത്തിനും ദൈവം നമുക്കുവേണ്ടി ചെയ്യുന്നതിനും അതിരുകളുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.

ദൈവകരങ്ങളിൽ സമ്പൂർണ്ണമായി സമർപ്പിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ തയ്യാറാണോ? ഈ ചോദ്യത്തിന് ‘അതേ’ എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള നൂറുകണക്കിന് ഹൃദയങ്ങളുണ്ട്. ‘ആഗ്രഹമുണ്ട്, പക്ഷേ പറയാൻ ധൈര്യമില്ല’ എന്ന അവസ്ഥയിലുള്ള ആളുകളും നൂറുകണക്കിനുണ്ട്. സമ്പൂർണ്ണമായി സമർപ്പിക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞശേഷം ദയനീയമായി പരാജയപ്പെട്ടവരാണു മറ്റൊരു കൂട്ടർ. വിജയകരമായ ജീവിതത്തിനുള്ള ശക്തിയുടെ രഹസ്യം മന

സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണം

ആൻഡ്രൂ മുറേ

സ്ഥിരമാക്കാനെ സ്വയംനിന്ദയിൽ ഇവർ കാലം കഴിക്കുന്നു. ഇക്കൂട്ടർക്കെല്ലാം വേണ്ട സന്ദേശം ദൈവം നൽകുമാറാകട്ടെ.

ദൈവം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു

സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണം - ദൈവം അതു നമ്മിൽനിന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അവകാശപ്പെടുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ സകലസൃഷ്ടിയും

ടുത്തുന്നു.

സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണം എന്താണെന്നു ദൈവനിജീവിതത്തിൽ നമുക്കറിയാം. വ്യക്തമായ, പ്രത്യേകമായ, ലക്ഷ്യത്തിനും സേവനത്തിനും ഉപയോഗിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ മറ്റൊരാൾ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്റെ കൈയിലിരിക്കുന്ന പേന, എഴുതുക എന്ന ഏക ലക്ഷ്യത്തിനുവേണ്ടി സ്വയം സമർപ്പിതമാണ്. പേന എന്റെ കൈയ്ക്കു സമ്പൂർണ്ണമായി വിധേയപ്പെട്ടിരുന്നാൽ മാത്രമേ ശരിയായി എഴു

ദൈവികാനുഗ്രഹത്തിനുള്ള

വ്യവസ്ഥ ഒന്നു മാത്രം - സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണം. നമ്മുടെ ഹൃദയം അതിന് ഒരുക്കപ്പെടുമെങ്കിൽ, ദൈവികാനുഗ്രഹത്തിനും ദൈവം നമുക്കുവേണ്ടി ചെയ്യുന്നതിനും അതിരുകളുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.

ദൈവത്തോടുള്ള സമ്പൂർണ്ണ വിധേയതയിലാണു കഴിയുന്നതെ. ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടികളായ സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, നക്ഷത്രങ്ങൾ, വൃക്ഷം, പൂവ്, എല്ലാം ഇതിനുദാഹരണങ്ങളാണ്. ദൈവത്തിന് ഇഷ്ടമുള്ളതെന്തും ചെയ്യാൻ അവ സ്വയം ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ദൈവം അഴകു അണിയിക്കുമ്പോൾ വയലിലെ താമര ദൈവപ്രവൃത്തിക്കായി എത്രമാത്രം വിധേയപ്പെട്ടുകൊടുക്കുന്നു! എന്നാൽ വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട ദൈവപൈതൽ വിചാരിക്കുന്നതു പകുതിയോ, ഭാഗികമായോ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടാലും മതി, ദൈവം പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളും എന്നാണ്! ദൈവത്തിന് അത് കഴിയുകയില്ല. അവിടുന്നു സമ്പൂർണ്ണമായ ജീവനും സ്നേഹവും അനുഗ്രഹവും ശക്തിയും അനന്തമായ സൗന്ദര്യവുമാണ്. തന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്ന മക്കളോടു പരിമിതികളില്ലാതെ ബന്ധപ്പെടുവാനാണ് അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. പക്ഷേ, ഹാ കഷ്ടം, സമ്പൂർണ്ണമായ സമർപ്പണത്തിന്റെ കുറവ് ഒന്നു മാത്രം ദൈവപ്രവൃത്തിയെ തടസ്സപ്പെ

ടുവാൻ കഴിയും. മറ്റൊരാൾ കൂടി അതിൽ പിടിച്ചാൽ എനിക്ക് അതു ശരിയായി ഉപയോഗിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

കേവലം ഒരു പേനയുടെ കഥ ഇതാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി അവിടുത്തെ കരങ്ങളിൽ ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ ദൈവത്തിനു ദിനം തോറും നാഴിക തോറും ദിവ്യസ്വഭാവം സംബന്ധിച്ച ഒരു പ്രവൃത്തി നിങ്ങളിൽ എങ്ങനെ ചെയ്തെടുക്കുവാൻ കഴിയും? ശലോമോന്റെ ദേവാലയം ദൈവത്തിനായി പൂർണ്ണമായി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടതായി നാം വായിക്കുന്നു. നാം ഓരോരുത്തരും ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ആലയങ്ങളാണ്. അതിൽ ദൈവം വസിക്കാനും തന്റെ വലിയ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുവാനുമുള്ള വ്യവസ്ഥ ഒന്നു മാത്രം - സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണം. ദൈവം അത് അവകാശപ്പെടുന്നു. അവിടുന്ന് അതിനു യോഗ്യനാണ്. അതു കൂടാതെ ഒരു പ്രവൃത്തി നമ്മിൽ ചെയ്യുവാനോ നമ്മെ അനുഗ്രഹിക്കുവാനോ അവിടുത്തേക്കു കഴിയുകയുമില്ല.

ജീവമൊഴികൾ

നവംബർ 2004

ദൈവം പ്രവർത്തിക്കുന്നു

കേവലം അവകാശപ്പെടുക മാത്രമല്ല പ്രവർത്തിക്കുകയും പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദൈവമാണ് അവിടുന്ന്.

മുഴുവനായി, പൂർണ്ണമായി നൽകുകയോ? അതു സാധ്യമാണോ? അങ്ങനെ ചെയ്താൽ മുന്നോട്ടു പോകുക പ്രയാസമല്ലേ? - ഇങ്ങനെയെല്ലാമാണോ നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നത്?

ഇതേപ്പറ്റി ഭയവും ആശങ്കയും ഉള്ളവനാണു നിങ്ങളെങ്കിൽ ഈ സന്ദേശം നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ളതാണ്. സ്വന്ത ശക്തികൊണ്ടോ ഇച്ഛാശക്തിയുടെ തീവ്രതകൊണ്ടോ പൂർണ്ണസമർപ്പണം നടത്തുവാൻ ദൈവം നിങ്ങളോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. മറിച്ച് നിങ്ങളിൽ അത് പ്രവർത്തിച്ചെടുക്കുവാൻ അവിടുന്ന് തയ്യാറാണ്. 'ഇച്ഛിക്ക എന്നതും പ്രവർത്തിക്ക എന്നതും നിങ്ങളിൽ ദൈവമല്ലോ തിരുവുള്ളം ഉണ്ടായിട്ടു പ്രവർത്തിക്കുന്നത്' എന്നു നാം വായിക്കുന്നു. ഇതാണ് നാം അന്വേഷിക്കേണ്ടത്. നിത്യനായ ദൈവം താൻ തന്നെ നമ്മിൽ തന്റെ ഹിതം നിവർത്തിച്ചെടുക്കും എന്ന സത്യം നമ്മുടെ ഹൃദയം പഠിക്കുവോളം അവിടുത്തെ മുഖം നമുക്ക് അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാം.

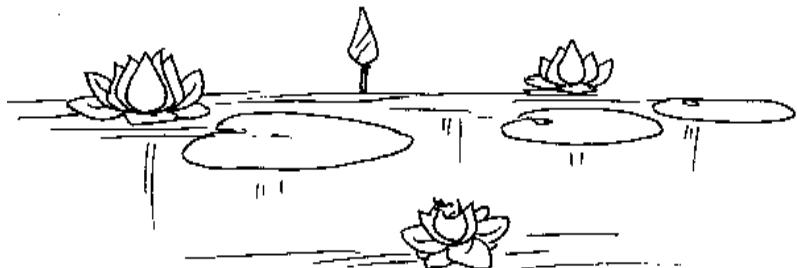
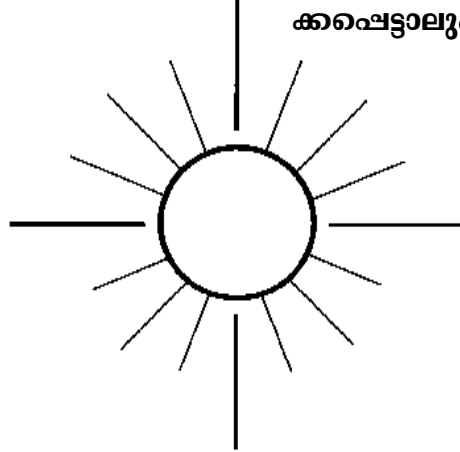
പഴയനിയമത്തിലെ അബ്രഹാമിനെ നോക്കുക. വിശ്വാസവും അനുസരണവും ഭക്തിയുമുള്ള അബ്രഹാം എന്നൊരുവനെ ദൈവം യാദൃച്ഛികമായി കണ്ടെത്തുകയായിരുന്നോ? അല്ല, മറിച്ച് തന്റെ മഹത്വം വെളിപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ഒരു പാത്രമായി ദൈവം അവനെ എഴുന്നേല്പിക്കുകയും ഒരുക്കിയെടുക്കുകയുമായിരുന്നു.

'എന്റെ ശക്തി നിന്നിൽ കാണിക്കേണ്ടതിനായിട്ടല്ലോ നിന്നെ എഴുന്നേല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്' എന്നു ഫറവോനോടു ദൈവം പറഞ്ഞത് ഓർക്കുക.

ഫറവോനെക്കുറിച്ച് ദൈവം അങ്ങനെ പറയുന്നുവെങ്കിൽ തന്റെ മക്കളെക്കുറിച്ച് അത് എത്ര അധികം പറയും!

സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണത്തെക്കുറിച്ച് ഭയമുള്ളവരോട് അവരുടെ പേടി അസ്ഥാനത്താണെന്ന് ഞാൻ പറയട്ടെ. സമർപ്പണത്തിനു വളരെ ദുർബലമായ ആഗ്രഹം മാത്രമേ ഉള്ളുവെന്നാണോ നിങ്ങൾ പറയുന്നത്? എത്ര ദുർബലമാണെങ്കിലും ആ വാഞ്ഛയുമായി ദൈവസന്നിധിയിൽ വരിക. ദൈവത്തെ വിശ്വസിക്കുവാൻ പഠിക്കുക. 'അവിടുന്ന് എന്നെ സമ്മതിപ്പിക്കും'

ദൈവം അഴക് അണിയിക്കുമ്പോൾ വയലിലെ താമര ദൈവപ്രവൃത്തിക്കായി എത്രമാത്രം വിധേയപ്പെട്ടുകൊടുക്കുന്നു! എന്നാൽ ദൈവപൈതൽ വിചാരിക്കുന്നതു പകുതിയോ, ഭാഗികമായോ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടാലും മതി എന്നാണ്!

വാൻ ഞാൻ സമ്മതമുള്ളവനാണ്' എന്നെങ്കിലും പറയുക. എന്തെങ്കിലും നിങ്ങളെ പിന്നോട്ടു വലിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ഏതെങ്കിലും ത്യാഗത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ പേടിയുള്ളവനാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ എല്ലാ ആശങ്കകളുമായിത്തന്നെ ദൈവത്തിലേക്കു വരിക. അവിടുന്ന് എത്ര കരുണയുള്ളവനാണെന്നു കണ്ടെത്തുക.

സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണത്തിന്റെ അനുഭവം നിങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിച്ചെടുക്കുവാൻ ദൈവം സദാ സന്നദ്ധനാണ്. നിങ്ങളുടെ അന്വേഷണങ്ങൾ, നീതിക്കായുള്ള ദാഹങ്ങൾ, ഹൃദയത്തിലെ വാഞ്ഛകൾ ഇവയെല്ലാം സത്യത്തിൽ ആ ദിവ്യകാന്തത്തിന്റെ (യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ) ആകർഷണത്തിന്റെ ഫലമായിരുന്നു. യേശു

സമ്പൂർണ്ണസമർപ്പണത്തിന്റെ ഒരു ജീവിതമാണ് നയിച്ചത്. ഇന്ന് അവിടുത്തെ ഹൃദയം നിനക്കായി കാംക്ഷിക്കുന്നു. സമ്പൂർണ്ണസമർപ്പണത്തിലേക്കു നിന്നെ നയിക്കുവാനുള്ള അവി

ടുത്തെ ശ്രമത്തെ നീ എത്രയോ വട്ടം തടസ്സപ്പെടുത്തി. എന്നിട്ടും സന്ദേശങ്ങളിലൂടെയും വചനത്തിലൂടെയും യേശു നിന്നെ വിടാതെ ഇപ്പോഴും തന്നിലേക്ക് ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സമ്പൂർണ്ണസമർപ്പണം നിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ചെടുക്കുവാൻ യേശുവിനെ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് നീ ഇപ്പോൾ വിശ്വസിച്ചു കടന്നുവരികയില്ലേ? അതേ, അവിടുത്തേയ്ക്ക് അതു ചെയ്യുവാൻ കഴിയും. അവിടുന്ന് അതു ചെയ്യും.

ദൈവം അംഗീകരിക്കുന്നു

ദൈവം അവകാശപ്പെടുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും മാത്രമല്ല സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണത്തെ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദൈവമാണ്.

നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ രഹസ്യ ഭാഗങ്ങളിൽ ദൈവം പ്രവർത്തിക്കുന്നു. സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണത്തിലേക്കു നമ്മെ നയിക്കുന്നു. പക്ഷേ ആ സമ്പൂർണ്ണസമർപ്പണം ദൈവമുന്മാകെ കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ മനസ്സാ

ജീവമൊഴികൾ

നവംബർ 2004

ക്ഷിയിലും ചിന്തയിലും അതിൽ പൂർണ്ണതയില്ലെന്നു നമുക്കു തോന്നാം. നാം സംശയിക്കുന്നു, മടിച്ചു നിൽക്കുന്നു; പറയുന്നു: 'ഇതു പൂർണ്ണമാണോ?'

എന്നാൽ, 'നിനക്കു വിശ്വസിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ലയോ? വിശ്വസിക്കുന്നവനു സകലവും കഴിയും' എന്ന് യേശു ഒരു മനുഷ്യനോട് പറഞ്ഞ സംഭവം ഓർമ്മിക്കുക (മർക്കോസ് 9:23,24).

യേശുവിന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ അവന്റെ ഹൃദയം ഭയപ്പെട്ടു പോയി. അവൻ നിലവിളിച്ചു. 'കർത്താവേ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്റെ അവിശ്വാസത്തിനു സഹായിക്കേണമേ' എന്ന്.

സാത്താനെ ജയിക്കുന്ന വിശ്വാസമായിരുന്നു അത്. അവിടെ ദുഷ്ടശക്തി പുറത്താക്കപ്പെട്ടതു നാം വായിക്കുന്നു. ഇതേപോലെ നാമും വിറയ്ക്കുന്ന ഹൃദയത്തോടെയെങ്കിലും 'കർത്താവേ, ഞാൻ എന്റെ ദൈവത്തിനു പൂർണ്ണമായി സമർപ്പിക്കുന്നു' എന്നു പറയുക. ആ ഏറ്റുപറച്ചിലിനെക്കുറിച്ച് 'എനിക്കു പ്രത്യേക ശക്തിയൊന്നും തോന്നിയില്ല. നിശ്ചയദാർഢ്യമോ, ഉറപ്പോ ഒന്നും അനുഭവപ്പെട്ടില്ല' എന്നായിരിക്കാം നമുക്ക് ഒരുപക്ഷേ പറയാനാവുക. എങ്കിലും അതു വിജയിക്കും. ഭയപ്പെടാതെ നിങ്ങൾ ആയിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽത്തന്നെ വരിക. നിങ്ങളുടെ വിരയലിനു മധ്യേയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തി പ്രവർത്തിക്കും.

മാനുഷിക വശത്ത് എല്ലാം ബലഹീനമായിരിക്കുമ്പോൾ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് ശക്തിയോടെ പ്രവർത്തിക്കും എന്ന പാഠം നിങ്ങൾ ഇതുവരെ പഠിച്ചിട്ടില്ലേ? ഗെത്ത്സെമനയിലെ യേശുവിനെ നോക്കുക. അവിടുന്ന് 'നിത്യം ആത്മാവിനാൽ തന്നെത്താൻ അർപ്പിച്ചു' വെന്നാണു നാം ആ സാഭവത്തെക്കുറിച്ച് വായിക്കുന്നത്. സർവശക്തിയുള്ള ആത്മാവാണ് അതിന് യേശുവിനെ സഹായിച്ചത്. എന്നിട്ടും എത്രമാത്രം അതിദുഃഖവും വേദനയും അവിടുന്ന് അനുഭവിക്കുകയും എത്രയേറെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു! പുറമേ നോക്കിയാൽ ആത്മാവിന്റെ ശക്തമായ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ബാഹ്യലക്ഷണങ്ങളൊന്നും അവിടെ കാണുവാനില്ല. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുപോലെ നിങ്ങൾ ബലഹീനതയിലും പോരാട്ടത്തിലും പേടിയിലുമായിരിക്കാമെങ്കിലും ദൈവാത്മാവിന്റെ രഹസ്യമായ പ്രവർത്തനം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ടു ഭയപ്പെടാതെ സ്വയം സമർപ്പിക്കുക.

സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണം ദൈവം അത് അംഗീകരിക്കും എന്ന വിശ്വാസത്തോടെ ആയിരിക്കട്ടെ. നോട്ടം നിങ്ങളിൽ നിന്നു മാറ്റി സർവശക്തനായ ദൈവത്തിൽ ഉറപ്പിക്കുക. ഈ ഭൂമിയിൽ ഒരു പുഴുവായ ഞാൻ, പാപവും പേടിയും കൈമുതലായുള്ളവൻ, വിറയ്ക്കുന്ന ഹൃദയത്തോടെ പിതാവിന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടു മടക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയത്തിലൂടെ എന്താണു കടന്നുപോകുന്നതെന്ന് മറ്റാർക്കും അറിയില്ല. ഞാൻ എന്റെ നിഷ്കളങ്കതയിൽ ദൈവമേ ഞാൻ അങ്ങയുടെ നിബന്ധനകളെല്ലാം,

വരിക, നിങ്ങളുടെ സ്വയം ജീവൻ യേശുവിന്റെ കാല്ക്കൽ ഇട്ടുകളയുക. എന്നിട്ട് യേശുവിനെ വിശ്വസിക്കുക. ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട് ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റ് മഹത്വത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന കർത്താവ് അപ്പോൾ പൂർണ്ണമായി നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ വാഴും.

സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണത്തിനുള്ള അങ്ങയുടെ നിബന്ധനകളെല്ലാം, പൂർണ്ണമായി അംഗീകരിക്കുന്നു. അനുഗ്രഹത്തിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു' എന്നു ലളിതമായി പറയുമ്പോൾ അതു കണക്കിലെടുക്കുന്ന ഒരു ദൈവം ഉണ്ട്. തന്റെ പുസതകത്തിൽ അവിടുന്ന് അതു കുറിച്ചു വയ്ക്കുന്നു. ആ നിമിഷത്തിൽത്തന്നെ ദൈവം നമ്മെ പൂർണ്ണമായി തന്റെ സ്വന്തമായി എടുക്കുന്നു. നമുക്ക് അത് അനുഭവപ്പെട്ടെന്ന് നിരീക്ഷിക്കൂ. മനസ്സിലായെന്നും വരികയില്ല. പക്ഷേ ദൈവത്തെ വിശ്വസിക്കുമെങ്കിൽ അവിടുന്ന് നമ്മെ തന്റെ അവകാശമായി കൈക്കൊള്ളുകതന്നെ ചെയ്യും.

ദൈവം കുറവു നികത്തുന്നു

സമ്പൂർണ്ണസമർപ്പണം ദൈവം അവകാശപ്പെടുകയും, പ്രവർത്തിച്ചെടുക്കുകയും, അംഗീകരിക്കുകയും മാത്രമല്ല അവിടുന്ന് അതിന്റെ പോരായ്മകളെ പരിഹരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇക്കാര്യം വിശ്വസിക്കാനാണു പലർക്കും പ്രയാസം. ആളുകൾ പറയാറുണ്ട്, 'ഞാൻ ആ യോഗത്തിൽ വച്ച് വളരെ ശക്തിപ്രാപിച്ചു; എന്നെ

തന്നെ ഞാൻ ദൈവത്തിനായി വേർതിരിച്ചു. പക്ഷേ അതെല്ലാം കഴിഞ്ഞുപോയി. ആ ഉണർവ്, ഉത്സാഹം ഒരാഴ്ചയോ ഒരു മാസമോ നിന്നു. പിന്നീട് അതു തണുത്തു. ഇപ്പോൾ അതെല്ലാം പൊയ്പോയിരിക്കുന്നു.'

പക്ഷേ ശ്രദ്ധിക്കുക: ദൈവമല്ലേ സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണത്തിന്റെ ആ പ്രവൃത്തി നിങ്ങളിൽ ആരംഭിച്ചത്? അവിടുനല്ലേ നിങ്ങളുടെ സമർപ്പണത്തെ അംഗീകരിച്ചത്? അങ്ങനെ എങ്കിൽ ആ ദൈവത്തിന് അതു തുടർന്നു ശ്രദ്ധിപ്പാനും നിലനിർത്താനും കഴിയുകയില്ലേ? നിങ്ങൾ അതു വിശ്വസിക്കുന്നുവോ?

സമർപ്പണത്തിൽ രണ്ടു പേർ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ദൈവവും ഞാനും. ഞാൻ ഒരു വെറും കൃമി. ദൈവമാകട്ടെ നിത്യവും സർവശക്തനും. അങ്ങനെയെങ്കിൽ പുഴുവായ ഞാൻ സർവശക്തനായ ദൈവത്തെ വിശ്വസിക്കുവാനും ആശ്രയിക്കുവാനും എന്തിനു ഭയപ്പെടണം? ദൈവം നമ്മെ സദാ നിലനിർത്തുവാൻ തയ്യാറാണ്. അങ്ങനെ എങ്കിൽ ദൈവത്തിനു ദിനം തോറും, നാഴിക തോറും നമ്മെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്ന് എന്തുകൊണ്ട് വിശ്വസിച്ചുകൂടാ? സൂര്യന്റെ പ്രകാശം തടസ്സം കൂടാതെ പകൽ മുഴുവൻ നമുക്കു തരുന്ന ദൈവം തന്റെ ജീവൻ ഓരോ നിമിഷവും നമ്മുടെ മേൽ പ്രകാശിപ്പിക്കാതിരിക്കുമോ?

സമ്പൂർണ്ണസമർപ്പണത്തിന്റെ ജീവിതത്തിന് ബുദ്ധിമുട്ടുകളുണ്ട്. ഞാൻ അതുനിഷേധിക്കുന്നില്ല. മനുഷ്യന് അവനിൽ തന്നെ അത്തരം ഒരു ജീവിതം അസാധ്യം തന്നെയാണ്. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ കൃപയാൽ, നമ്മിൽ വസിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തിയാൽ, അപ്രകാരം ഒരു ജീവിതം നയിക്കുവാനാണ് നമ്മെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നത്. നമുക്ക് അതു സാധ്യമാണ്. ദൈവത്തിനു മഹത്വം! ദൈവം ജീവിതത്തെ നിലനിർത്തുകതന്നെ ചെയ്യും.

വരിക, നിങ്ങളുടെ സ്വയംജീവൻ യേശുവിന്റെ കാല്ക്കൽ ഇട്ടുകളയുക. എന്നിട്ട് യേശുവിനെ വിശ്വസിക്കുക. എല്ലാം പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലല്ലോ എന്നു ഭാരപ്പെടേണ്ട. ക്രിസ്തു തന്റെ മരണത്തിന്റെയും ജീവന്റെയും ശക്തിയോടെ നിങ്ങളിലേയ്ക്കു വരുമെന്ന സജീവമായ വിശ്വാസത്തിലേക്കു വരിക. അപ്പോൾ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട് ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റ് മഹത്വത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന കർത്താവ് പൂർണ്ണമായി നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ വാഴും. ആമേൻ.

ജീവമൊഴികൾ

നവംബർ 2004

ആശ്ചര്യത്തിൽ തനിയെ

എൻ.വി. ജോസഫ്, കാർത്തികപ്പള്ളി

“ഞാൻ ലൗകികനല്ലാത്തതു പോലെ അവരും ലൗകികരല്ല” (യോഹ:17:16) കർത്താവ് ഈ പ്രസ്താവന നടത്തുമ്പോൾ ശിഷ്യന്മാരുടെ ശരിയായ അവസ്ഥ എന്തായിരുന്നു? പെന്തക്കോസ്തു വരുന്നതിനു മുമ്പു വരെ അവർ ലൗകികരെന്നെ ആയിരുന്നില്ലേ? - “ഉണർന്നിരിപ്പിൻ” എന്ന് പറഞ്ഞ് പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ പോയ കർത്താവ് മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ ഇരുന്ന് സുഖമായി ഉറങ്ങുകയും (മത്തായി 26:39-40), അറസ്റ്റ് ചെയ്തുകൊണ്ട് പോയപ്പോൾ തള്ളിപ്പറയുകയും (വാക്യം 70), ക്രൂശിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എല്ലാം അവസാനിപ്പിച്ചവരായി പഴയ തൊഴിൽ തേടി പോകുകയും (യോഹ.21:2-4) ചെയ്ത അതേ ശിഷ്യന്മാരെക്കുറിച്ചാണ് കർത്താവ് മേലുദ്ധരിച്ച പ്രസ്താവന നടത്തിയത്!

എങ്കിൽ എന്താണ് ഈ പ്രസ്താവനയുടെ പ്രസക്തി? എന്തുകൊണ്ടാണ് ‘അവർ ലൗകികരല്ല’ എന്ന് കർത്താവ് പറഞ്ഞത്? അത് മറ്റൊന്നു കൊണ്ടുമല്ല- കർത്താവിനെ അവർ കണ്ടെത്തിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ലോകത്തിൽനിന്ന് ആന്തരികമായ ഒരു വേർപാട് അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഉണ്ടായിത്തീർന്നു എന്നതുതന്നെ. അവർ ആശ്ചര്യത്തിൽ തന്നെ ആയിരുന്നു എങ്കിലും അവർ തനിയെ (വേറിട്ട്) ആയിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഞല്ലോ “നീയും അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ (യേശുവിന്റെയും ശിഷ്യന്മാരുടെയും) ഉള്ളവൻ” എന്ന് പത്രോസിനോട് മഹാപുരോഹിതന്റെ അമ്മനയിൽ ഉള്ളവർ (മത്തായി 26:73) പറയുവാൻ കാരണം. ആശ്ചര്യവുമായി (ലോകവുമായി) യോജിച്ചു പോകുവാൻ അവർക്ക് ഹൃദയത്തിൽ ആഗ്രഹമില്ലായിരുന്നു.. അവർ “ഭൂരിപക്ഷം” നോക്കുന്നവരല്ലായിരുന്നു. ഉറച്ച്, വീഴ്ചകൾ അവർക്ക് പറ്റിയിട്ടുണ്ട്- എന്നാലും അവർ യേശുവിനോട് ചേർന്നു നിന്നു. വലിയ ആത്മീയരായിത്തീർന്നതുകൊണ്ടല്ല- സത്യസന്ധരായിരുന്നതുകൊണ്ട്, സത്യത്തെ സ്നേഹിച്ചതുകൊണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് അവരുടെ മനസ്സ് അറിയുന്ന കർത്താവിന്, പിതാവി

നോട് പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ “അവരും ലൗകികരല്ല” എന്ന് അസന്ദിഗ്ധമായി പ്രസ്താവിക്കാൻ സാധിച്ചത്.

കർത്താവിനെ അറിയാം, ഞാനും കർത്താവിന്റെ ശിഷ്യൻ തന്നെയാണ്

കർത്താവിനെ അവർ കണ്ടെത്തിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ലോകത്തിൽനിന്ന് ആന്തരികമായ ഒരു വേർപാട് അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ ആശ്ചര്യത്തിൽ തന്നെ ആയിരുന്നു; എങ്കിലും അവർ തനിയെ ആയിരുന്നു.

എന്ന് ധൈര്യത്തോടെ പറയുന്നവർക്ക് ലോകത്തിൽനിന്നുള്ള ഈ വേർപാട് ഉണ്ടോ? ഓരോരുത്തർ തന്നെത്താൻ ശോധന ചെയ്യേണ്ട കാര്യമാണിത്. ആശ്ചര്യത്തോട് കൂടിത്തന്നെ കർത്താവിന്റെ കൂടെ നടക്കുവാനല്ലേ താല്പര്യം? എന്നാൽ കർത്താവ് പറയുന്നതോ- “എന്നേക്കാൾ അധികം അപ്പനേയോ, അമ്മയേയോ, മക്കളേയോ, ഭാര്യയേയോ, സ്വന്തജീവനെത്തന്നെയോ പകർത്താവൻ, തന്റെ ക്രൂശ് എടുത്ത് എന്നെ അനുഗമിക്കാത്തവൻ എന്റെ ശിഷ്യനായിരിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല” (മത്തായി 10:37-39, ലൂക്കോസ് 14:26,27), “അവരുടെ നടുവിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട് വേർപെട്ടിരിപ്പിൻ” (2കോരി.6:17). എവിടെയാണ് ഈ പുറപ്പാട് ഉണ്ടാകേണ്ടത്? അത് ഹൃദയത്തിൽത്തന്നെ ഉണ്ടാകേണ്ട കാര്യമാണ്. വീണ്ടും വെളിപ്പാട് 18:4ൽ “എന്റെ ജനമായുള്ളോരേ, അവളുടെ പാപങ്ങളിൽ കൂട്ടാളികളാകാതെയും, അവളുടെ ബാധകളിൽ ഓഹരിക്കാരാകാതെയുമിരിപ്പാൻ അവളെ വിട്ടുപോരുവിൻ” - “ജയിക്കുന്നവൻ (ലോകത്തെ) ഇത് (നിത്യ ജീവൻ) അവകാശമായി ലഭിക്കും. ഞാൻ അവൻ ദൈവവും

അവൻ എനിക്ക് മകനും ആയിരിക്കും” (വെളി 21:7). “നിങ്ങൾക്ക് ദൈവത്തേയും മാമോനെയും ഒരുപോലെ സ്നേഹിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല” (മത്തായി 6:24)

ഈ വാക്യങ്ങളെല്ലാം എവിടെയ്ക്കാണ് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്? ഒരു സംശയവുമില്ല, കർത്താവിനെ സ്നേഹിക്കുവാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർക്ക്, ഈ ലോകത്തിൽ നിന്ന് ഒരു വേർപാട്, ഈ ആശ്ചര്യത്തിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ തനിയെ ആയിരിക്കുന്ന ഒരവസ്ഥ കൂടിയേതീരു എന്നതിലേയ്ക്കാണ്.

ഇന്ന് പ്രതിയോഗി ഇതിനു വിപരീതമായി, ‘ഓ- നിനക്ക് ഇതൊന്നും സാധ്യമല്ല; ചില കാര്യങ്ങളിൽനിന്നെല്ലാം (കൊലപാതകം, വ്യഭിചാര പ്രവൃത്തി, മോഷണം etc) വിട്ടു നിൽക്കാം, എന്നാൽ നുണ, ഏഷണി(പരദൂഷണം), പക, അസൂയ, കോപം എന്നിങ്ങനെ എല്ലാ വർക്കുമുള്ള സാധാരണസ്വഭാവത്തിൽനിന്നും വിട്ടു നിൽക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല, ഈ വകയൊന്നും കാര്യമാക്കേണ്ടതുമില്ല’ എന്നാണ് ധർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിനെ അറിഞ്ഞുള്ള ഒരു വിശ്വാസജീവിതം (യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തീയജീവിതം) ഹൃദയത്തിൽ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ, പ്രതിയോഗിയുടെ ഈ തന്ത്രം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കർത്താവ് സഹായിക്കും. അങ്ങനെയുള്ളവൻ, തന്റെ കർത്താവ് അന്ന് കാൽവരിയിൽവെച്ച് തന്റെ ശത്രുവായ ഈ പ്രതിയോഗിയുടെ തല തകർത്തതാണ്, ഇപ്പോൾ ഇവർ പറയുന്നതെല്ലാം പച്ചക്കള്ളമാണ്, വിജയകരമായ ക്രിസ്തീയജീവിതം ദൈവകൃപയാൽ സാധ്യമാണ് എന്നിങ്ങനെയെല്ലാം പരിശുദ്ധാത്മാവ് ബോധ്യം വരുത്തും. ഇതാണ് സുവിശേഷം. “കർത്താവിനുവേണ്ടി കാത്തു നിൽക്കുന്നവർക്ക് രക്ഷനൽകുവാൻ അവിടുന്ന് രണ്ടാമതും പ്രത്യക്ഷനാകും” (എബ്ര. 9:28).

ആമേൻ, കർത്താവേ വേഗം വരേണമേ!!

ജീവമൊഴികൾ

നവംബർ 2004

ആത്മീയ നേതാവ് - 7

മറ്റുള്ളവരോടുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം

ഒരു നാൾ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ജനത്തക്കുറിച്ചു കണക്കു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടവനായതിനാൽ തന്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിലെ ഓരോ ആത്മാവിന്റെ മേലും ജാഗ്രത പുലർത്തുന്ന ഒരു വ്യക്തിയായിരിക്കും ഒരു ആത്മീയനേതാവ്. (എബ്ര. 13:17)

എന്നെ ഒരു ജ്യേഷ്ഠസഹോദരനായി കരുതുന്ന നിങ്ങൾ എല്ലാവരുടെയും ആത്മാക്കളെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ഉത്തരവാദിയായിരിക്കും എന്ന് ഞങ്ങളുടെ സഭകളിലെ എന്റെ സഹപ്രവർത്തകരോടു ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു എന്റെ മക്കളോടെന്ന പോലെ അവരുടെ നന്മയ്ക്കായുള്ള കാര്യങ്ങൾ, അവരെ വ്രണപ്പെടുത്തുന്ന തെങ്കിൽ പോലും, ഞാൻ അവരോടു പറയാറുണ്ട്. തങ്ങളുടെ പക്കൽ ഭരമേൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആളുകളെക്കുറിച്ച് ഓരോ ഇടയനും ദൈവത്തോട് ഉത്തരം പറയേണ്ടതാണ്.

ഓരോ കുടുംബത്തിലും മക്കൾക്കു പിതാവിനെ നൽകിയിരിക്കുമ്പോലെയാണ് സഭകളിലും തന്റെ മക്കൾക്കു ദൈവം ആത്മീയ നേതാക്കന്മാരെ നൽകുന്നത്. ഞാൻ നാല് ആൺമക്കളുടെ പിതാവാണ്. എന്റെ മക്കൾ എന്നോടൊപ്പം വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്ന കാലത്ത് പല കാര്യങ്ങളിലും ഞാൻ അവരെ ഉപദേശിക്കുകയും അവർക്ക് മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നൽകുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. അവർ എനിക്കു കീഴടങ്ങിയിരുന്ന് അനുസരിക്കുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ നിരവധി അപകടങ്ങളിൽ നിന്നും കാത്തു. അവർ പ്രായപൂർത്തിയായ ശേഷവും അവർ മക്കളായതിനാൽ ഞാൻ അവരെ ചില കാര്യങ്ങളിൽ ഉപദേശിക്കാറുണ്ട്. ഇപ്രകാരം ദൈവം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ തന്നിരിക്കുന്നവരെ ആത്മീയപിതാക്കന്മാരെന്ന നിലയിൽ നാം കരുതേണ്ടതുണ്ട്.

ഒരു പിതാവെന്ന നിലയിൽ ഉത്തരവാദിത്വം വഹിക്കാൻ നിങ്ങൾക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ അവർക്കു നൽകുവാൻ ഒരു വചനം ദൈവം നിങ്ങൾക്കു നൽകൂ. ദൈവസന്നിധി

ഒരു പിതാവെന്ന നിലയിൽ ഉത്തരവാദിത്വം വഹിക്കാൻ നിങ്ങൾക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ ആത്മീയ സന്താനങ്ങൾക്ക് നൽകുവാൻ ഒരു വചനം ദൈവം നിങ്ങൾക്കു നൽകൂ. ദൈവസന്നിധിയിൽ നിങ്ങൾ അവരെ ഹൃദയത്തിൽ വഹിച്ചു നിൽക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവരോടു സംസാരിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ കൃത്യമായ സന്ദേശം തന്നെ നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും.

യിൽ നിങ്ങൾ അവരെ ഹൃദയത്തിൽ വഹിച്ചു നിൽക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവ

സാക്ഷ്യം

രോടു സംസാരിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ കൃത്യമായ സന്ദേശം തന്നെ നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും. പൗലോസ് ഓരോ സഭയെയും ഹൃദയത്തിൽ വഹിച്ചു കൊണ്ടു ദിവസവും പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നതിനാൽ ഓരോ സഭയ്ക്കും വ്യക്തമായ സന്ദേശം നൽകാൻ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായി (ഫിലി.1:7). ഇപ്രകാരം ഹൃദയത്തിൽ അവരെ വഹിക്കാൻ താങ്കൾക്കാകുന്നില്ലെങ്കിൽ താങ്കൾ ശമ്പളത്തിനു വേണ്ടി ജോലി ചെയ്യുന്ന ഒരു 'ഉദ്യോഗസ്ഥൻ' മാത്രമായിരിക്കും.

ആത്മാക്കൾക്കു വേണ്ടി കണക്കു ബോധിപ്പിക്കുക എന്നു പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം എന്താണ്? ഇതു ധനവിനിമയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു പ്രയോഗമാണ്. താങ്കൾ ഒരു വരവു ചെലവു വിവരപ്പട്ടിക തയ്യാറാക്കു

മ്പോൾ ഇടതുവശത്തെ വരവു കോളത്തിൽ 5000 രൂപയുടെ വരവു കാണിക്കുകയും വലതുവശത്തെ ചെലവു കോളത്തിൽ 4999 രൂപയുടെ മാത്രം ചെലവു കണക്കു കാണിക്കുകയും ചെയ്താൽ അതിനർത്ഥം എവിടെയോ പിശകു പറ്റിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ്. വ്യത്യാസം വന്നത് വെറും ഒരു രൂപയ്ക്കു മാത്രമാണെങ്കിൽക്കൂടി ആ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട പട്ടിക തെറ്റുതന്നെയാണ്. കണക്കെഴുത്ത് എന്നത് വളരെ കൃത്യത പാലിക്കേണ്ട ഒരു ശാസ്ത്രശാഖയാകയാൽ താങ്കൾക്ക് ആ ഒരു രൂപയുടെ ചെലവുകൂടി അതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയേ മതിയാകൂ. ദൈവത്തോടു കണക്കു ബോധിപ്പിക്കുക എന്നാൽ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിന്റെ ആത്മീയാവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് വളരെ സൂക്ഷ്മമായ ശ്രദ്ധയും അറിവും താങ്കൾക്കുണ്ടായിരിക്കുക എന്നതാണ്. ഇക്കാര്യം താങ്കൾ ഗൗരവപൂർവ്വം പരിഗണിച്ചേ മതിയാകൂ. കാരണം ആത്മീയ മാർഗ്ഗദർശനം എന്നത് ഒരു ആശുപത്രിയിലെ ശസ്ത്രക്രിയാവിഭാഗത്തിൽ നടത്തുന്ന ഏറ്റവും സങ്കീർണ്ണമായ ഒരു ശസ്ത്രക്രിയയെക്കാൾ ഗൗരവമേറിയതാണ്. ഇവിടെയും അപകടത്തിലാകുന്നത് ജീവനാണ്- നിത്യമായ ജീവൻ.

താങ്കളുടെ സഭയിലെ വിശ്വാസികളുടെ ഉത്തരവാദിത്വം താങ്കൾക്കു തന്നെയാണ്. താങ്കൾക്ക് അവരെ ആത്മീയരാക്കാൻ കഴിയില്ല. പക്ഷേ കർത്താവുമായി ഒരു സജീവ ബന്ധത്തിലേക്കു അവരെ കൊണ്ടുവരാൻ ആവുന്നതു ചെയ്യാൻ താങ്കൾക്കു കഴിയും. "ഏതു മനുഷ്യനെയും ക്രിസ്തുവിൽ തികഞ്ഞവനാക്കുക" എന്നതായിരിക്കട്ടെ താങ്കളുടെ ലക്ഷ്യം. (കൊലൊ.1:28) നിങ്ങൾക്കു പിന്മാറ്റത്തിൽ നിന്നും അവരെ തടയാൻ കഴിയില്ല. എന്നാൽ അവർ പിന്മാറ്റത്തിലാണെന്ന കാര്യം താങ്കൾ അവരെ അറിയിച്ചിരിക്കണം.

ഒരിക്കൽ ഞങ്ങളുടെ സഭയിലെ ഒരു യുവസഹോദരൻ പിന്മാറ്റത്തിലായതിൽ ഞാൻ വളരെ ദുഃഖിതനായി. ഞാൻ കർത്താവിനോടു ചോദിച്ചു: കർത്താവേ, എന്തുകൊണ്ടിതു സംഭ

ജീവമൊഴികൾ

നവംബർ 2004

വിചു? എന്റെ ഭാഗത്തുള്ള ഏതെങ്കിലും കുറവുവാനോ? ഒരു പക്ഷേ ആ സഹോദരന്റെ ജീവിതത്തിലെ എന്തെങ്കിലും വീഴ്ചകൾ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാതെ വെണ്ണം എന്റെ ആത്മീയ സംവേദന ക്ഷമത കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? തക്ക സമയത്തു നൽകേണ്ട മുന്നറിയിപ്പിന്റേതോ പ്രോത്സാഹനത്തിന്റേതോ ആയ ഒരു വാക്കു ഞാൻ നൽകാതിരുന്നോ? ഞാൻ ആ യുവാവിന്റെ ജീവനെക്കുറിച്ചു കണക്കുബോധിപ്പിക്കേണ്ടതാകയാൽ എന്നെത്തന്നെ വിധിക്കുവാനിടയായി.

നമ്മുടെ ഉത്തരവാദിത്വത്തിലുള്ള ഒരു സഹോദരൻ പിന്മാറാനിടയായാൽ നാം നമ്മെത്തന്നെ വിധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ അതെക്കുറിച്ചു നമുക്കു കുറ്റബോധമുണ്ടാകേണ്ട കാര്യമില്ല. ഒരു പക്ഷേ അതിലൂടെ കർത്താവിനു നമ്മോടു ചിലതു സംസാരിക്കാനുണ്ടാകും. അതുകൊണ്ടു നാം കർത്താവിനെ നിന്നും കേൾക്കേണ്ടതുണ്ട്. കുറ്റബോധത്തിന്റെ വഴിയിലൂടെ സാത്താൻ നമ്മെ കൊണ്ടുപോകാൻ ഇടയാകരുത്. എന്നാൽ നാം തെറ്റു തിരുത്തുകയും വരും കാലത്തേക്കു പാഠങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുകയും വേണം.

നമ്മുടെ സ്വന്തം വിവേകത്തിനു കാട്ടിത്തരാൻ കഴിയാത്ത പലതും ദൈവത്തിനു നമ്മെ കാണിച്ചു തരാൻ കഴിയും. നാം ദൈവശബ്ദത്തിനു കാതുകൊടുക്കുന്നവരെങ്കിൽ വീഴ്ചഭവിക്കാൻ സാധ്യതയുള്ളവരോടു മുൻകൂട്ടിത്തന്നെ അതു പറയാൻ അവിടുന്ന് നമ്മെ സഹായിക്കും. ചിലപ്പോൾ ഒരു ദിവസം പ്രത്യേകകാരണം ഒന്നും കൂടാതെ തന്നെ ഏതെങ്കിലും സഹോദരനെ സന്ദർശിക്കുവാൻ കർത്താവു നമുക്കു പ്രേരണ നൽകും. എനിക്ക് അത്തരം പല അനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ആ സഹോദരനെ സന്ദർശിക്കുവാനുള്ള കാരണമൊന്നും എനിക്ക് അപ്പോൾ അറിഞ്ഞുകൂടാതിരിക്കും. പലപ്പോഴും മറ്റുള്ളവരുടെ പാപങ്ങളും പ്രശ്നങ്ങളും കർത്താവ് എനിക്ക് വെളിപ്പെടുത്താറില്ല. അതിനു ഞാൻ കർത്താവിനോടു നന്ദിയുള്ളവനാണ്, കാരണം അന്യരുടെ പാപത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകൾ കൊണ്ട് ഞാനെന്തിന് എന്റെ മനസ്സിനെ മലീമസമാക്കണം? ഞാൻ അവിടെയെത്തുമ്പോൾ എന്തെങ്കിലും സംസാരിക്കുവാൻ കർത്താവ് എന്നെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കും. അത് ആ സഹോദരന് അപ്പോൾ ആവശ്യമായ വാക്കായിരിക്കും. അവന്റെ പ്രശ്നം എന്താണെന്നു ഞാനറിയാതെതന്നെ എന്നിലൂടെ കർത്താവ് അവനെ സഹായി

**താങ്കളുടെ സഭയിലെ
വിശ്വാസികളുടെ
ഉത്തരവാദിത്വം
താങ്കൾക്കു
തന്നെയാണ്.
നിങ്ങൾക്കു പിന്മാറ്റ
ത്തിൽ നിന്നും അവരെ
തടയാൻ കഴിയില്ല.
എന്നാൽ അവർ പിന്മാറ്റത്തിലാണെന്ന കാര്യം
താങ്കൾ അവരെ അറിയിച്ചിരിക്കണം.**

ക്കുന്നു- ഞാൻ അവനെ സഹായിക്കയാണെന്ന് അറിയാതെ തന്നെ.

നാം കർത്താവിനെ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ഒരു ശീലം വളർത്തിയെടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആവശ്യത്തിലിരിക്കുന്ന ആളുകളുമായി ബന്ധത്തിലാകുവാൻ തക്കവണ്ണം കർത്താവു നമ്മുടെ സാഹചര്യങ്ങളെ വ്യത്യാസപ്പെടുത്താൻ തുടങ്ങും. അങ്ങനെ അവിടുന്ന് നമുക്കു തരുന്നവചനം നാം അവരുമായി പങ്കുവയ്ക്കാനിടയാവുകയും അത് അവർക്കു സഹായകരമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

യേശു അങ്ങനെയായിരുന്നു ജീവിച്ചത്. (യെശ.50:4 ൽ നാം വായിക്കുന്ന പ്രകാരം). തളർന്നിരിക്കുന്നവരോട് സംസാരിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം പിതാവു നിത്യവും യേശുവിനു വചനം നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. നാം ഓരോരുത്തരും അത്തരം നേതാക്കന്മാരായിത്തീരേണ്ടതുണ്ട്. ഞാൻ നേവിയിലായിരുന്നപ്പോൾ അവിടെ നാലുമണിക്കൂർ വീതമുള്ള ഊഴം വച്ച് കാവൽ നിൽക്കുന്ന കാവൽക്കാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ നാലുമണിക്കൂർ ഊഴത്തിലും ഒരു മേലുദ്യോഗസ്ഥന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ കാവൽ സംഘം ജോലി ചെയ്തിരുന്നു. അർദ്ധരാത്രി മുതൽ പുലർച്ചെ നാലുമണിവരെയുള്ള സമയത്ത് എനിக்கும் അത്തരം ജോലി ചെയ്യേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. കപ്പലിന്റെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന "ബ്രിജ്" എന്ന ഭാഗത്തു രണ്ടോ മൂന്നോ നാവികരോടൊപ്പം കാവൽ നിൽക്കണം. കപ്പലിൽ മറ്റ് എല്ലാവരും തന്നെ ഈ സമയം ഉറക്കത്തിലായിരിക്കും. ഇപ്രകാരമുള്ള ജോലിയിൽ ഞങ്ങളുടെ പാതയിലൂടെ കുറുകെ കടക്കുന്ന മറ്റു കപ്പലുകളെ ശ്രദ്ധിക്കുക, ഞങ്ങളുടെ കപ്പൽ ശരി

യായ ദിശയിലൂടെത്തന്നെയാണു പോകുന്നതെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുക ഇവയൊക്കെയായിരുന്നു എന്റെ കർത്തവ്യം. കാറ്റിലും തിരയിലുംപെട്ട് ദിശ മാറുമ്പോഴോ കപ്പൽച്ചാൽ മാറുമ്പോഴോ അതു ശരിയാക്കുന്നതും എന്റെ ജോലി ആയിരുന്നു. ഈ നാലുമണിക്കൂർ സമയവും കപ്പലിന്റെ സുരക്ഷിതത്വവും ഗതിയും എന്റെ ഉത്തരവാദിത്വത്തിലായിരുന്നു. ഈ സമയത്ത് ഒരു മിനിട്ടു സമയത്തേയ്ക്കുപോലും ഉറങ്ങുവാൻ എനിക്ക് നിർവാഹമില്ല.

അപ്രകാരം മറ്റുള്ളവരുടെ മേൽ ജാഗ്രത പുലർത്താൻ ബൈബിൾ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ അതത്രയും ഗൗരവമുള്ള ഒരു കാര്യം തന്നെ. ആളുകൾ നഷ്ടപ്പെടുപോകയോ, അവരിൽ ഏകദേശം പത്തുപ്രതിശതം, നശിച്ചുപോകയോ ചെയ്യാതെ അവരുടെ ജീവനുമേൽ ജാഗ്രത പുലർത്തുകയത്രേ ഒരു ആത്മീയ നേതാവു ചെയ്യേണ്ടത്.

എല്ലാ നല്ല ആശുപത്രികളിലും രോഗികളുടെ അന്നനത്തെ അവസ്ഥ അറിയാനായി ഡോക്ടർമാർ നടത്തുന്ന സന്ദർശന റോന്റുകൾ ഉണ്ട്. ഇത്തരം സന്ദർശന വേളകളിൽ ഒരു വാർഡിന്റെ ഒരറ്റത്തുനിന്ന് ആകമാനമൊന്നു നോക്കി രോഗികളെല്ലാം കൃഴപ്പമില്ലാതെ കിടക്കുന്നു എന്നു ഏകദേശം മനസ്സിലാക്കിയങ്ങു പോവുകയാണോ സാധാരണ ചെയ്യാറ്? ഒരിക്കലുമല്ല. ഓരോ രോഗിയുടെയും നിജസ്ഥിതി വ്യക്തിഗതമായി പരിശോധിച്ചറിയുക തന്നെ ചെയ്യും.

എന്നാൽ സഭയിലെ ഇടയന്മാർ എങ്ങനെയൊരു സാധാരണ ചെയ്യാറ്? ഞായറാഴ്ച പ്രഭാതത്തിൽ ഒന്നിച്ചു കൂടുമ്പോൾ ഒറ്റനോട്ടത്തിൽത്തന്നെ ആളുകളുടെ ആത്മീയാവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കി എല്ലാം ശരിയെന്നു വിലയിരുത്തുന്നു.

എന്നാൽ പുറമേ കൃഴപ്പമില്ലെന്നു തോന്നുന്ന പലരും അകമേ കൃഴപ്പത്തിലായിരിക്കും. ആശുപത്രിയിലും സഭയിലും അങ്ങനെ തന്നെ. പുറമേ ആരോഗ്യമുള്ളവരായിക്കാണപ്പെടുന്ന ചിലരുടെ ഉള്ളിനെ അർബുദം കാർന്നു തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരിക്കും. അപ്രകാരം സഭയിൽ വളരെ സന്തോഷത്തോടെ കൈയടിച്ചു 'ഹലേലൂയ്യാ' പാടിത്തീർക്കുന്ന ചിലരുടെ കൂടുംബജീവിതത്തിൽ ഗുരുതരമായ പ്രശ്നങ്ങൾ നീറുകയായിരിക്കും.

ഡോക്ടർ ഓരോ രോഗിയെയും വ്യക്തിപരമായി പരിശോധിക്കുമ്പോലെ ആത്മീയനേതാവ് ഓരോ വ്യക്തിയെയും വ്യക്തിപരമായി ആത്മപരിശോധനയിലേക്കു നയിക്കണം.

അവരുടെ മേൽ ജാഗ്രതയുണ്ടാകണം.

സഭ്യ:27:23ൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: “നിന്റെ ആടുകളുടെ അവസ്ഥയറിയാൻ ജാഗ്രതയായിരിക്കുക”

സഭയിൽ അംഗസംഖ്യ വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ പരിശീലനം ലഭിച്ച ആളുകളെ സഹായത്തിനായി ചേർക്കുക. വിശ്വസ്തരായവർക്ക് ഉത്തരവാദിത്വം പങ്കുവെയ്ക്കുക. എണ്ണം കൂടുമ്പോൾ ഒരാൾക്ക് അത്രയും പേരുടെമേൽ ജാഗ്രത പുലർത്താൻ പ്രായോഗികമായി സാധ്യമല്ല. ഒരു വ്യക്തിക്ക് 12 പേരുടെ ചുമതലയായിരിക്കും എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ അഭികാമ്യം. യേശു സ്വീകരിച്ച ശിഷ്യന്മാരുടെ എണ്ണവും

അതായിരുന്നല്ലോ. എത്ര വിദഗ്ദ്ധനായിരുന്നാലും ഒരു ഡോക്ടർക്കു തന്നെ ഒരാൾപ്രതിയിലെ മുഴുവൻ വാർഡുകളും പരിശോധിക്കാൻ കഴിയില്ല. നമുക്കെല്ലാം പരിമിതികളുണ്ട്.

ഒന്നിലധികം സഭകളുടെ ഉത്തരവാദിത്വം വഹിക്കുന്ന അപ്പോസ്തോലിക ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവർ തങ്ങളുടെ സഭകളിലുള്ള ഇടയന്മാരുടെ ആത്മീയാവസ്ഥ അറിഞ്ഞിരിക്കേണം. ഇടയന്മാർ ആത്മീയരേകിൽ സഭയും ആത്മീയമായിത്തീരും.

എന്നാൽ നിർഭാഗ്യകരമെന്നു പറയട്ടെ, അധികം ഇടയന്മാരും രോഗികളെ പരിശോധനാമുറിയിൽ മാത്രം

കാണുന്ന ഡോക്ടർമാരെപ്പോലെയോണ്. അവിടെ അവർ മരുന്നിനു കുറിപ്പുകൾ എഴുതി രോഗികളെ പറഞ്ഞയയ്ക്കുന്നു. പിന്നീട് രോഗി ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നന്വേഷിക്കുന്നത് അവരുടെ ഉത്തരവാദിത്വമല്ല.

എന്നാൽ ഒരു ആത്മീയ നേതാവ് തന്റെ ഉത്തരവാദിത്വത്തിലുള്ള ആത്മാക്കളുടെ ശുശ്രൂഷ വളരെ ഗൗരവത്തോടെ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതാണ്.

(തുടരും)

മൊഴിമാറ്റം:

ബോബി ചെറിയാൻ, റാന്നി

യാഗപീഠവും കൂടാരവും 6-ാം പേജ് തുടർച്ച

തെയും വരും. നാം നമ്മുടെ ആദ്യത്തെ യാഗപീഠം പണിതവരായിരിക്കാം. എങ്കിലും കാലക്രമേണ നാം കൂടാരത്തിന്റെ പ്രമാണത്തിൽ നിന്നകന്നു പോകാം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ പിന്നീടൊരു യാഗപീഠവും ഉണ്ടാവുകയില്ല. എന്നാൽ നാം എപ്പോഴും കൂടാരവാസികളായിരിക്കുകയും രണ്ടാമതും, ഒരു യാഗപീഠം പണിയുകയും ചെയ്യുന്നത് എത്ര വിലയേറിയ ഒരനുഭവമാണ്!

യാഗപീഠവും കൂടാരവും

വീണ്ടുകൊള്ളുന്ന അനുഭവം

അബ്രഹാമിനും തന്റേതായ പരാജയങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ യാഗപീഠവും കൂടാരവും വിട്ടുകളഞ്ഞശേഷം മിസ്രയീമിലേക്കു പ്രയാണം ചെയ്ത ഒരു സമയം വന്നു കൂടി. എങ്കിലും ഈ രണ്ടിനെയും വീണ്ടുകൊള്ളുന്ന ഒരനുഭവം പിൽക്കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായി. ഈ വീണ്ടുകൊള്ളൽ അഥവാ പുനരുദ്ധാരണം എങ്ങനെയാണ് സംഭവിച്ചത്? ഉൽപ്പത്തി 13:3,4 വാക്യങ്ങൾ നോക്കുക. “അവൻ തന്റെ യാത്രയിൽ തെക്കുനിന്നു ബഥേൽ വരെയും ബഥേലിനും ഹായിക്കും മധ്യേ തനിക്ക് ആദിയിൽ കൂടാരം ഉണ്ടായിരുന്നതും താൻ ആദിയിൽ ഉണ്ടാക്കിയ യാഗപീഠം ഇരുന്നതുമായ സ്ഥലം വരെയും ചെന്നു. അവിടെ അബ്രഹാം യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ ആരാധിച്ചു”. യാഗപീഠത്തിലേക്കും കൂടാരത്തിലേക്കുമുള്ള ഒരു മടങ്ങിവരവാണ് പുനരുദ്ധാരണം.

നിങ്ങളാരെങ്കിലും പിന്മാറ്റക്കാരായിത്തീർന്നു പോയിട്ടുണ്ടോ? നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും ഇപ്പോൾ സ്വന്തമായ താൽപര്യങ്ങളും സ്വന്തമായ ലക്ഷ്യങ്ങളും ഉണ്ടായിത്തീരുമാൻ മിസ്രയീമിലേക്ക് പിൻവാങ്ങിപ്പോയിട്ടുണ്ടോ?

നിങ്ങൾ ഒരു പുനരുദ്ധാരണം അന്വേഷിക്കുന്നവരെങ്കിൽ അത് യാഗപീഠത്തിലും കൂടാരത്തിലും നിങ്ങൾക്കു കണ്ടെത്തുവാൻ സാധിക്കും. അബ്രാഹാമിന്റെ പുനരുദ്ധാരണം തന്റെ കൂടാരം മുന്തിരുന്ന സ്ഥലത്തേക്ക്- അതായത് താൻ ആദ്യം യാഗപീഠം പണിതസ്ഥലത്തേക്ക്- തന്നെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരിച്ചുവരവിലൂടെയാണ് സംഭവിച്ചത്. എന്നാൽ ഈ പുനരുദ്ധാരണത്തിനു ശേഷം അബ്രാഹാമിനുണ്ടായ അനുഭവം എന്തായിരുന്നു? ഉൽപ്പത്തി 13:18 അതിനെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: “അപ്പോൾ അബ്രഹാം കൂടാരം നീക്കി ഹെബ്രോണിൽ മഥേയുടെ തോപ്പിൽ

വന്നു പാർത്തു. അവിടെ യഹോവയ്ക്ക് ഒരു യാഗപീഠം പണിതു. “ഹെബ്രോൻ എന്ന വാക്കിന് കൂട്ടായ്മ എന്നാണർത്ഥം. തന്റെ പുനരുദ്ധാരണത്തിനു ശേഷം അബ്രഹാം ദൈവവുമായി നിരന്തരമായ ഒരു കൂട്ടായ്മയിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചു. അങ്ങനെ അബ്രഹാം മറ്റൊരു യാഗപീഠം പണിതു. നാം ദൈവവുമായി കൂട്ടായ്മയാചരിക്കുന്നവരെങ്കിൽ ഒരിക്കലും നാം യാഗപീഠത്തെ വിട്ടുപോവുകയില്ല. ദൈവം നമ്മോടു കരുണ കാണിക്കുകയും സമർപ്പണത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം നമുക്കു വെളിപ്പെടുത്തിത്തരികയും ചെയ്യട്ടെ. അങ്ങനെയെങ്കിൽ നാം യാഗപീഠത്തിന്റെയും കൂടാരത്തിന്റെയും ജീവിതത്തിൽ അടിയുറച്ചവരായിത്തീരും.

ധ്യാനചിന്തകൾ

ശരിയായ ആസൂത്രണം ഇല്ലാതെ നിങ്ങൾ ഒരു ബിസ്സിനസ്സ് ആരംഭിക്കുകയില്ല. അങ്ങനെയെങ്കിൽ സമ്പൂർണ്ണമായ സമർപ്പണം കൂടാതെ നിങ്ങൾക്കെങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിനെ പിൻതുടരുവാൻ കഴിയും? (ലൂക്കോസ് 14:28)

□ □

ജീവിതം ഒരു ഹ്രസ്വദൂര ഓട്ടമല്ല. അതൊരു മാർത്തോൺ ഓട്ടമാണ്. അതിന് ആവശ്യം അച്ചടക്കവും സഹിഷ്ണുതയുമാണ്. (എബ്രായർ 12:1)

□ □

കൊച്ചു കാര്യങ്ങളിലാണു സ്വഭാവം വെളിവാകുന്നത്. മറ്റാരും ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്താണോ അതാണ് ശരിയായ നിങ്ങൾ. (ലൂക്കോസ് 16:10)

□ □

അധികാരം ദുഷിപ്പിക്കും; ഉയരത്തിലേക്കു കയറുമ്പോൾ വീഴ്ചയെക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ ജാഗ്രതകരാകുക (2ദിനവൃത്താന്തം 26:16)

□ □

തന്റെ സുപ്രധാന തീരുമാനങ്ങളെ യേശു പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞിരുന്നു; നിങ്ങളോ? (ലൂക്കോസ് 6:12,13)

ജീവമൊഴികൾ

നവംബർ 2004

18

പരീക്ഷകളെ നേരിടുമ്പോൾ

ജീവിതമാണോ? ഇടയ്ക്കു പരീക്ഷകൾ ഉണ്ടാകും. ജീവിതാവസാനം വരെ നിങ്ങൾ പരീക്ഷിക്കപ്പെടും. ക്രിസ്തുവിനോട് എത്രയടുത്തു നിങ്ങൾ ജീവിക്കുന്നുവോ അത്രത്തോളം നിങ്ങൾ പരീക്ഷിക്കപ്പെടും.

സ്വർഗ്ഗം തന്റെ മേൽ തുറന്നിരിക്കുന്നതു കണ്ടശേഷം യേശു നേരെ മരുഭൂമിയിലേയ്ക്കാണ് നയിക്കപ്പെട്ടത്. എന്തിന്? പിശാചിനാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ.

സ്വർഗ്ഗീയ ദർശനങ്ങളെ കാണുന്ന മനുഷ്യനാണ് പിശാചിനാൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്.

ദൈവം ഇത് അനുവദിക്കും; എന്തുകൊണ്ട്? കൊടുങ്കാറ്റ് ഓക്കുമരത്തിനു സാഹായകമാകുന്നതു പോലെ പരീക്ഷകൾ നമുക്കു സഹായകരമാണ്. (അതു നമ്മുടെ വേരുകളെ ശക്തമാക്കും). കളിമൺ പ്രതലത്തിൽ ചെയ്ത പെയിന്റിംഗിന് തീയ് എത്രത്തോളം സഹായകരമാണോ അത്രത്തോളം പരീക്ഷകൾ നമുക്കു സഹായകരമാണ്. (അതു നമ്മെ സ്ഥിരതയും ഉറപ്പും ഉള്ളവരാക്കും)

സാധാരണഗതിയിൽ യേശുക്രിസ്താവിന്റെ കരം നമ്മെ പിടിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു നമുക്കു തോന്നുകയില്ല. എന്നാൽ പരീക്ഷയുടെ സമയത്തു പിശാചു നമ്മെ ക്രിസ്തുവിൽനിന്നു വേർപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ യേശുക്രിസ്താവിന്റെ വലങ്കരത്തിന്റെ നമ്മുടെ മേലുള്ള പിടുത്തം നമുക്കു വളരെ ശക്തമായി അനുഭവപ്പെടും.

ഒരു പടയാളി യുദ്ധക്കളത്തിൽ നിന്നു പിന്മാറിക്കഴിയുമ്പോൾ അവനുള്ള അപകടസാധ്യത കുറയും. എന്നാൽ അവൻ പോരാട്ടത്തിൽ മുഴുകി ക്യാപ്റ്റനെ പിന്തുടരുമ്പോൾ തന്റെ നേരെ വെടിയുണ്ടകൾ ചീറിപ്പാഞ്ഞുവരുന്നതു കാണും. നമ്മിൽ പലർക്കും പോരാട്ടം അനുഭവപ്പെടാത്തതിന്റെ കാരണം ഇപ്പോൾ വ്യക്തമായില്ലേ? വെടിമരുന്ന് പാഴാക്കി നമ്മുടെ നേരെ വെടിയുണ്ട പായിക്കത്തക്കവണ്ണം പിശാചിന് നാം ഒരു ഭീഷണിയല്ല എന്നതാണ് കാരണം. എന്നാൽ ഒരിക്കൽ നാം ആലസ്യത്തിൽ നിന്ന് ഉണർന്ന് ദൈവപ്രവൃത്തി ചെയ്യാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ പിശാച് നമ്മെ പരിഭ്ര

-എഫ്. ബി. മേയർ

മിപ്പിക്കാൻ നമ്മുടെ നേരെ ഒരായിരം തിന്മകൾ തൊടുത്തുവിടും.

ആപ്പിളുകൾ പഴുക്കാത്ത സമയത്ത്, അതുചവർപ്പുള്ളതായിരിക്കുമ്പോൾ, കുട്ടികൾ ആപ്പിൾ തോട്ടത്തിൽ അതിക്രമിച്ചു കയറുന്നതു നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? ഇല്ല. മറിച്ച് കുട്ടികൾ കൂട്ടമായി ആപ്പിൾത്തോട്ട

ത്തിന്റെ വേലി ചാടിക്കടക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ ആപ്പിളുകൾ എല്ലാം പഴുത്തു മധുരമുള്ള കനികളായി മാറി എന്നു നാം മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഇതു പോലെ നിങ്ങൾ പാകമാകാതെ ചവർപ്പുള്ളതായിരിക്കുമ്പോൾ പിശാചിനെ ആകർഷിക്കുന്നതൊന്നും നിങ്ങളിലില്ല. അതേസമയം ക്രിസ്തുവിന്റെ

ശേഷം 23-ാം പേജിൽ

ദുഃഖവാർത്ത, സന്തോഷവാർത്ത

മംഗോളിയയുടെ അതിർത്തിയിൽ താമസിക്കുന്ന ഒരു ചൈനീസ് പണ്ഡിതനുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട പെൺ കുതിര അതിർത്തിവേലി ചാടിക്കടന്ന് ശത്രുരാജ്യത്തേയ്ക്ക് ഓടിപ്പോയി.

ഇതറിഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹിതർ തന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ വന്നു. “കുതിര നഷ്ടപ്പെട്ട കാര്യം അറിഞ്ഞതിൽ ഞങ്ങൾക്കു ദുഃഖമുണ്ട്.” അവർ പറഞ്ഞു “തീർച്ചയായും ഇതൊരു ദുഃഖവാർത്തയാണ്.”

“ഇതൊരു ദുഃഖവാർത്തയാണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ അറിയാം? ഇതൊരു സന്തോഷവാർത്തയായി മാറിയേക്കാം” ചൈനീസ് പണ്ഡിതന്റെ മറുപടി.

ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞു. ഒരു സുപ്രഭതത്തിലിതാ ശത്രുരാജ്യത്തേക്ക് ഓടിപ്പോയ പെൺകുതിര വേലിചാടിക്കടന്ന് ശരവേഗത്തിൽ ഓടിവരുന്നു. തൊട്ടുപിന്നാലെ സുന്ദരനായ ഒരാൾ കുതിരയും. രണ്ടു കുതിരകളെയും പണ്ഡിതൻ തന്റെ കുതിരാരഥത്തിലാക്കി തീറ്റ കൊടുത്തു.

വിവരം അറിഞ്ഞ് വീണ്ടും സ്നേഹിതർ വന്നു. രണ്ടു കുതിരകളേയും കണ്ടു. അവർ പറഞ്ഞു “എത്ര സുന്ദരൻ കുതിര. തീർച്ചയായും ഇതൊരു സന്തോഷവാർത്തതന്നെ.”

“ഇതൊരു നല്ല വാർത്തയാണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ അറിയാം? ഇതൊരു ദുഃഖവാർത്തയായി മാറുകയില്ലെന്നാരു കണ്ടു?” ചൈനീസ് പണ്ഡിതന്റെ പ്രതികരണം.

പിറ്റേന്നു തന്നെ പണ്ഡിതന്റെ

ഏകമകൻ പുതിയ കുതിരയുടെ പുറത്ത് ഒരു സവാരിക്കുപോയി. പരിചയമില്ലാത്തതിനാൽ കുതിര അവനെ കൂടഞ്ഞെറിഞ്ഞു. താഴെ വീണ പയ്യന്റെ കാലൊടിഞ്ഞു.

സുഹൃത്തുക്കൾ വീണ്ടും ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ വന്നു. “തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾക്കു ദുഃഖമുണ്ട്. ഇതൊരു ചീത്ത വാർത്തതന്നെ.”

“ഇതൊരു ദുഃഖവാർത്തയാണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ അറിയാം? ഇതൊരു സന്തോഷവാർത്തയായേക്കാം” ചൈനീസ് പണ്ഡിതൻ മറുപടി പറഞ്ഞു.

ഒരു മാസത്തിനുള്ളിൽ ചൈനയും മംഗോളിയയും തമ്മിൽ യുദ്ധം ഉണ്ടായി. ചൈനീസ് പട്ടാള അധികൃതർ അവിടെ വന്നു എല്ലാ ചെറുപ്പക്കാരെയും ബലമായി പട്ടാളത്തിൽ ചേർത്തു. അവരെല്ലാം യുദ്ധത്തിൽ നശിച്ചു പോയി. കാലൊടിഞ്ഞു കിടന്നതിനാൽ പണ്ഡിതന്റെ മകൻ മാത്രം പട്ടാളത്തിൽ പോകാതെ രക്ഷപ്പെട്ടു.

ചൈനീസ് പണ്ഡിതൻ പറഞ്ഞു “കണ്ടോ? സന്തോഷകരമെന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതു ദുഃഖവാർത്തയായി. ചീത്ത വാർത്തയാണെന്നു നിങ്ങൾ വിലയിരുത്തിയത് യഥാർത്ഥത്തിൽ സന്തോഷവാർത്തയായി മാറി.”

ഹഡ്സൺ ടെയ്ലർ ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു: “ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കുന്നതിന് നമ്മുടെ നന്മയാണ്. ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കാത്ത നന്മ നമുക്കു തിന്മയാകും. ഏറ്റവും തെറ്റാണെന്നു തോന്നുന്നത് ഏറ്റവും വലിയ ശരിയായി തീരും- അത് അവിടുത്തെ തിരുഹിതമാണെങ്കിൽ.”

ജീവമൊഴികൾ

നവംബർ 2004

അധോലോകത്തിൽനിന്നുള്ള കത്തുകൾ

സി.എസ്. ലൂയിസ്

മൊഴിമാറ്റം: സാജു ഏബ്രഹാം

വായിച്ചു തുടങ്ങും മുൻപ്

സി.എസ്. ലൂയിസിന്റെ പ്രശസ്തമായ 'ദി സ്ക്വേടേഴ്സ് ലെറ്റേഴ്സി'ന്റെ പരിഭാഷയാണ്: 'കുട്ടിപ്പിശാചിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനിയെ പിന്മാറ്റത്തിലേക്കു നയിക്കാൻ വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങളാണ് അമ്മാവൻ പിശാച് കത്തിലൂടെ നൽകുന്നത്. കുട്ടിപ്പിശാചിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള കക്ഷിയാണ് ക്രിസ്ത്യാനിയായ ചെറുപ്പക്കാരൻ തന്റെ അമ്മയും ഒന്നിച്ചുതാമസിക്കുകയാണ്. അമ്മയുടെ പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തെ തകരാറിലാക്കാനും അമ്മയും അവനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിൽ തെറ്റിദ്ധാരണ കൊണ്ടുവരുവാനും എല്ലാം വേണ്ട ഉപദേശങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ കത്തുകളിലൂടെ പരിചയസമ്പന്നനായ അമ്മാവൻ പിശാച് കുട്ടിപ്പിശാചിനു നൽകിക്കഴിഞ്ഞു. ഇതിനിടയിലാണ് ക്രിസ്ത്യാനിയായ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ മാതൃരാജ്യമായ ബ്രിട്ടൻ ഒരു വശത്തും ശത്രുരാജ്യമായ ജർമനി മറുവശത്തും നിന്നുകൊണ്ടു ലോകമഹായുദ്ധം ആരംഭിച്ചത്. യുദ്ധത്തിന്റെ ഈ അന്തരീക്ഷം പരമാവധി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ അമ്മാവൻ പിശാച് വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നു. പൈശാചിക ശക്തികൾ ധ്വംസനത്തിൽ ഉള്ളതല്ല, അതു കേവലം ഒരു സങ്കല്പം മാത്രമാണെന്ന ധാരണയാണ് ഈ ക്രിസ്ത്യാനിക്കു നൽകേണ്ടതെന്ന് അമ്മാവൻ പിശാച് ഉപദേശിക്കുന്നു. തന്റെ കക്ഷി ആത്മീയമായി ഇപ്പോൾ ഒരു വിരസമായ എട്ടത്തിലൂടെ കടന്നു പോകുകയാണെന്നു കുട്ടിപ്പിശാച് അറിയിച്ചപ്പോൾ അമ്മാവൻ പിശാചിന് ഉത്സാഹമായി. വിരസതയുടെ ഈ കാലഘട്ടത്തെ എങ്ങനെ തടയാനാകുമായി ഉപയോഗിക്കണമെന്ന നിർദ്ദേശങ്ങളാണ് ഈ കത്തിൽ..... 'തുടർന്നു വാരിക്കുക'

9

പ്രിയപ്പെട്ട കുട്ടിപ്പിശാചിന്, നിന്റെ കക്ഷിയിൽ ഇപ്പോൾ കാണുന്ന 'മര വിപ്പും മാനുവും' കൊണ്ട് മാത്രം അവന്റെ ആത്മാവിനെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലേക്ക് നേടുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല എന്ന കാര്യം എന്റെ കഴിഞ്ഞ എഴുത്തിൽ നിന്നു നിനക്കു മനസ്സിലായിക്കുന്നുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ സാഹചര്യത്തെ നാം വേണ്ടവണ്ണം മൂലപ്പെടുത്തണം. അതിനു വേണ്ട ചില ഉപദേശങ്ങൾ ഞാൻ തരാം.

മനുഷ്യൻ തന്റെ ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിൽ ക്ഷീണിതനായിരിക്കുമ്പോൾ പലവിധ ഭോഗ്യങ്ങളാൽ, പ്രത്യേകിച്ചു ലൈംഗികമായ കാര്യങ്ങളാൽ, അവനെ പരീക്ഷിക്കുവാൻ പറ്റിയ നല്ല അവസരമാണ്. നിനക്കിതിൽ അത്ഭുതം തോന്നുന്നുണ്ടാകാം. തീർച്ചയായും ആത്മീയമായി നല്ല ഉത്സാഹത്തിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ ശാരീരികമായും കൂടുതൽ ചുരുചുറുക്കും ശക്തിയുമുണ്ടാകും. എന്നാൽ ആ സമയത്ത് പരീക്ഷകളെ നേരിടുവാനുള്ള ശക്തിയും അവനിൽ കൂടുതലായിരിക്കും എന്ന കാര്യം നീ മറക്കരുത്. മനുഷ്യനിൽ ഭോഗ്യങ്ങളുണ്ടാക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കാം എന്ന് നീ കരുതുന്ന അവന്റെ ശക്തിയും ഉത്സാഹവും മെല്ലാം വളരെ എളുപ്പത്തിൽത്തന്നെ മറ്റൊരാളിലും പ്രവൃത്തിയിലേയ്ക്കോ നിർദ്ദോഷകരമായ ഏതെങ്കിലും വിനോദത്തിലേയ്ക്കോ തിരിക്കുവാൻ 'നമ്മുടെ ശത്രു'വിനു കഴിയും. 'മനുഷ്യന്റെ ഉള്ളിലെ അവസ്ഥ വിരസതയുളവാക്കത്തക്കവണ്ണം തണുത്ത്

ശൂന്യമായിട്ട് ഇരിക്കുമ്പോഴാണ് ലൈംഗിക മോഹങ്ങൾ വഴി അവനെ കീഴ്പ്പെടുത്തുവാനുള്ള സാധ്യത കൂടുതലുള്ളത്. മാത്രമല്ല, ആ സമയത്തുള്ള ലൈംഗികത നല്ല ഉന്മേഷവും

ആദ്യ നാളുകളിലുണ്ടായിരുന്ന ആവേശവും ഉത്സാഹവും ഒക്കെ അല്പംകൂടി ചോയോ എന്നൊരു സംശയം അവനിൽ ഉണ്ടാകുവാൻ നിനക്കു കഴിയണം. "എല്ലാ കാര്യത്തിലും മിതത്വമാണ് നല്ലത്" ഇങ്ങനെ എപ്പോഴും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കണം.

സന്തോഷവും ഉള്ള സമയത്ത് കാണുന്നതിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. അങ്ങനെയുള്ളപ്പോൾ സ്വാഭാവിക പ്രണയബന്ധത്തിനു പകരം വഴിപിഴച്ച ലൈംഗികാസക്തിയാണ് കൂടുതൽ സാധ്യത.

ജഡത്തിന്റെ മറ്റ് മോഹങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും നിരാശയിൽപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് ഈ മനുഷ്യരെ വീഴിക്കുവാൻ നമുക്ക് എളുപ്പം സാധിക്കുന്നത്. നിരാശപ്പെട്ട് അസ്വസ്ഥനായിട്ടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യന്റെ മനോവേദന മാറ്റുന്നതിനുള്ള മരുന്നായി മദ്യത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തി പതുക്കെ പതുക്കെ അവനെ ഒരു തികഞ്ഞ മദ്യപാനിയായാക്കുന്നത് എളുപ്പമാണ്. എന്നാൽ നല്ല മാനസികാവസ്ഥയിലുള്ള ഒരാളിൽ സന്തോഷം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഉപാധിയായി മദ്യത്തെ സ്വീകരിക്കുക

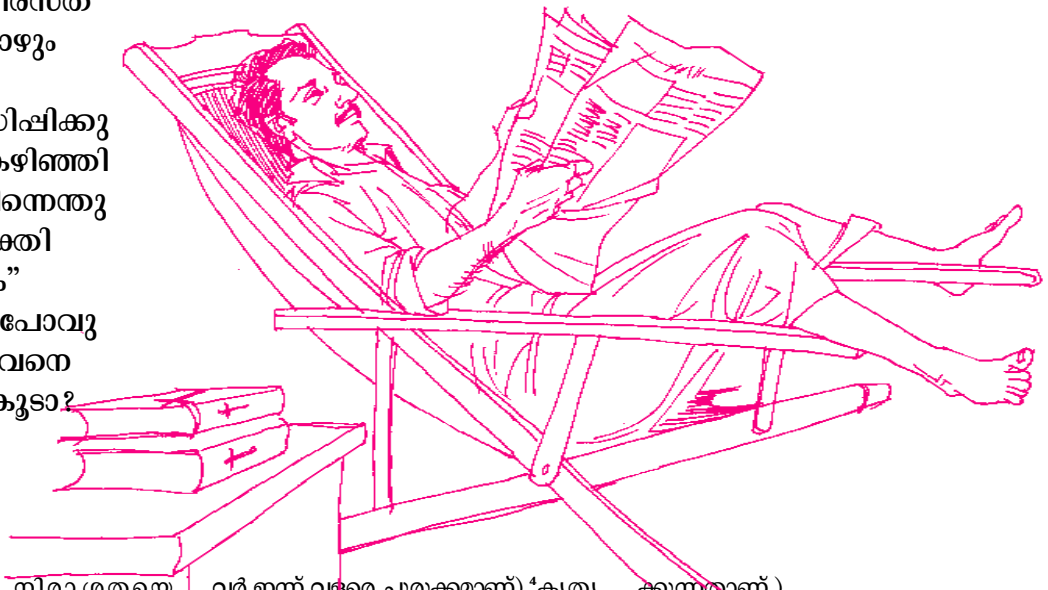
വാൻ നമുക്ക് അല്പം പ്രയാസമാണ്. മനുഷ്യരുടെ ഏതെങ്കിലും വിനോദത്തെ അതിന്റെ സ്വാഭാവികവും ആരോഗ്യപരവുമായ രീതിയിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചാൽ നാം ശത്രുവിനെ സഹായിക്കുകയായിരിക്കും എന്ന കാര്യം നീ മറക്കരുത്. എന്നാൽ ഈ വിനോദങ്ങൾ കൊണ്ടുതന്നെ നാം പല മനുഷ്യാത്മാക്കളേയും നേടിയിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യരുടെ എല്ലാ വിനോദങ്ങളും ശത്രുവിന്റെ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളാണല്ലോ. നാം വളരെ ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടും ഇതുവരെ ഒരു നല്ല വിനോദം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. പിന്നെ നമുക്കൊക്കെ ചെയ്യാവുന്നതാണ് നമ്മുടെ ശത്രുവിന്റെ സൃഷ്ടിയായ ഈ വിനോദത്തെ മനുഷ്യൻ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ അത് ശത്രുവിലേക്കായിരിക്കുന്ന സമയത്തും അളവിലും അനുഭവിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുക എന്നതാണ്.

വിനോദങ്ങളെ അതിന്റെ സ്വാഭാവികമല്ലാത്ത തരത്തിൽ അനുഭവിക്കുവാനും അതിന്റെ സ്രഷ്ടാവിനെ ഓർക്കാതിരിക്കുവാനും തക്കവണ്ണം നാം മനുഷ്യരിൽ പ്രവർത്തിക്കുക. ഏതെങ്കിലും ഒരു വിനോദത്തോട് ആർത്തി കൂടിയാൽ അതിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന സന്തോഷത്തിന്റെ അളവു കുറയും എന്നതാണ് തത്ത്വം. മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവിനെ നേടുകയും പകരം ഒന്നും നൽകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അത് നമ്മുടെ അധോലോകത്തിലെ പിതാവിന്റെ ഹൃദയത്തെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ നിരാശതയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഈ പ്രക്രിയ തുടങ്ങുവാനുള്ള സമയമാണ്.

ജീവമൊഴികൾ

നവംബർ 2004

ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിൽ ഇപ്പോഴുണ്ടായിരിക്കുന്ന ഈ വിരസത മാറാതെ എപ്പോഴും ഉണ്ടാകും എന്ന് അവനെ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെന്ന് നിനക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പിന്നെത്തുകൊണ്ട് ഈ “ഭക്തിയുടെ കാലഘട്ടം” തന്നെ തീരാൻ പോവുകയാണെന്ന് അവനെ വിശ്വസിച്ചിട്ടു കൂടാ?

മനുഷ്യരുടെ നിരാശതയെ ചൂഷണം ചെയ്യുവാൻ നമുക്ക് വേറെയും ചില മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ട്. നിരാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നിന്റെ കക്ഷിയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ചിന്തകൾ തന്നെയാണ് ഇതിനായി നാം ഉപയോഗിക്കുന്നത്. എന്താണ് വാസ്തവത്തിൽ സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന തിരിച്ചറിവ് അവന്റെ മനസ്സിൽ കൊണ്ടുവരാതിരിക്കുക എന്നത് തന്നെയാണ് എപ്പോഴത്തേയും പോലെ നമ്മുടെ ആദ്യ നടപടി. മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിൽ “ഉയർച്ച-താഴ്ച പ്രതിഭാസം” എന്നൊന്നുണ്ട് എന്ന് അവൻ ചിന്തിക്കുക പോലും ചെയ്യരുത്. അതിനു പകരം തന്റെ മാനസാന്തരത്തിന്റെ ആദ്യനാളുകളിൽ, അപ്പോളുണ്ടായിരുന്ന ആവേശവും തീക്ഷ്ണതയുമൊക്കെ എന്നും നിലനിൽക്കുന്നതാണെന്ന് ചിന്തിച്ചതുപോലെ ഇപ്പോഴത്തെ ഈ വിരസതയും എന്നും നിലനിൽക്കുന്നതാണെന്ന് ചിന്തിക്കട്ടെ. അങ്ങനെയൊരു തെറ്റിദ്ധാരണ നിന്റെ കക്ഷിയുടെ തലയിൽ കയറിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ നമുക്ക് മുന്നേറാം. എങ്ങനെ വേണമെന്നുള്ളത് നിന്റെ കക്ഷിയുടെ മനോനില അനുസരിച്ചിരിക്കും.

അവൻ എങ്ങനെയാ ആളു്? പെട്ടെന്ന് ആശ കൈവിടുന്ന ജാതിയാണോ അതോ എല്ലാം നല്ലതിനാണെന്ന് ചിന്തിക്കുന്ന ഒരു ശുഭാപ്തിവിശ്വാസിയാണോ? ആദ്യം പറഞ്ഞതരത്തിലുള്ള ആളാണ് നിന്റെ കക്ഷിയെങ്കിൽ പിന്നെ കാര്യങ്ങൾ നമുക്ക് വളരെ എളുപ്പമാണ് (ഇങ്ങനെയുള്ള

വർ ഇന്ന് വളരെ ചുരുക്കമാണ്) “കൃത്യമായ ഏതെങ്കിലും വേദഭാഗം കാണിച്ച്, ഈ നിരാശയെ സ്വന്തം ഇച്ഛാശക്തികൊണ്ട് മറികടന്ന് ആദ്യമുണ്ടായിരുന്ന ഉത്സാഹത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവരാമെന്ന് നിന്റെ കക്ഷിയോട് പറയുവാൻ സാധ്യതയുള്ള അനുഭവസമ്പന്നനായ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയെ അവൻ കാണാൻ ഇടവരാതിരുന്നാൽ മാത്രം മതി. കളി നമ്മളു ജയിച്ചു. ഇനി നേരേ മറിച്ച് നിന്റെ കക്ഷി ഈ സമയത്തും പ്രത്യാശയുള്ളവനാണെങ്കിൽ, ഇപ്പോഴത്തെ ഈ തണുത്ത അവസ്ഥ എതിരുപറയാതെ സ്വീകരിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ച് അതിൽ അവനെ തൃപ്തനാക്കി ഇരുത്തുകയാണ് നിന്റെ ജോലി.

അങ്ങനെ ഒന്നു രണ്ടാഴ്ച കഴിയുമ്പോൾ തന്റെ ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന്റെ ആദ്യ നാളുകളിലുണ്ടായിരുന്ന ആവേശവും ഉത്സാഹവും ഒക്കെ അല്പം കൂടിപ്പോയോ എന്നൊരു സംശയം അവനിൽ ഉണ്ടാകുവാൻ നിനക്കു കഴിയണം. “എല്ലാ കാര്യത്തിലും മിതമാണ് നല്ലത്” ഇങ്ങനെ എപ്പോഴും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കണം. അങ്ങനെ കുറച്ചുനാൾ കഴിയുമ്പോൾ “മതഭക്തിയൊക്കെ ഒരു പ്രത്യേക അളവ് വരെയൊക്കെ കൊള്ളാം” എന്നു ചിന്തിക്കുന്ന ഒരു അവസ്ഥയിലേക്ക് നിന്റെ കക്ഷിയെ കൊണ്ടുവന്നു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അവന്റെ ആത്മാവിനെ ഓർത്ത് നിനക്ക് സന്തോഷിക്കാം (മന്ദോഷ്ണാവസ്ഥയിലുള്ള ആത്മീയത, ആത്മീയത ഒട്ടും ഇല്ലാത്ത അവസ്ഥ പോലെ തന്നെ നമ്മെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതാണ്.)

നിന്റെ കക്ഷി നിരാശതയിൽക്കഴിയുന്ന ഈ സമയത്ത് നമുക്കുള്ള മറ്റൊരു സാധ്യത അവന്റെ വിശ്വാസത്തെ നേരിട്ട് ആക്രമിക്കാം എന്നതാണ്. ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിൽ ഇപ്പോഴുണ്ടായിരിക്കുന്ന ഈ വിരസത മാറാതെ എപ്പോഴും ഉണ്ടാകും എന്ന് നിന്റെ കക്ഷിയെ വിശ്വസിപ്പിക്കുവാൻ നിനക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പിന്നെത്തുകൊണ്ട് ഈ “ഭക്തിയുടെ കാലഘട്ടം” തന്നെ തീരാൻ പോവുകയാണെന്ന് അവനെ വിശ്വസിപ്പിച്ചു കൂടാ? “എനിക്ക് ഇതിൽ താൽപര്യം കുറഞ്ഞുവരികയാണ്” എന്ന പ്രസ്താവനയിൽനിന്നും “ഇതൊന്നും വാസ്തവമല്ല” എന്നതിലേക്ക് മാറ്റുവാൻ തക്കവണ്ണം വിശ്വസനീയമായ കാരണങ്ങളൊന്നും പറയുവാൻ നമ്മുടെ പക്കൽ ഇല്ല. അതുകൊണ്ട് ‘ഇവിടെ ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ യുക്തിസഹമായ കാരണങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനേക്കാൾ മനസ്സിലാക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ഭാഷ ഉപയോഗിക്കുകയാണ് നല്ലത്. ‘കാലഘട്ടം’ എന്ന വാക്കുതന്നെ ഈ മനുഷ്യരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുവാൻ നിനക്ക് ഉപയോഗിക്കാവുന്ന ഒന്നാണ്. നിന്റെ കക്ഷി ജീവിതത്തിലെ പല കാലഘട്ടത്തിലൂടെ കടന്നുപോയിട്ടുള്ളവനാണെന്നാണ് ഞാൻ കരുതുന്നത്. ഓരോ കാലഘട്ടവും അതിന്റെ തൊട്ടുമുൻപുള്ളതിലും ശ്രേഷ്ഠമായിട്ടാണ് മനുഷ്യൻ കാണുന്നത്. (നിന്റെ കക്ഷിയുടെ മനസ്സിൽ പുരോഗമനം, വികസനം എന്നിങ്ങനെ

ജീവമൊഴികൾ

നവംബർ 2004

യുള്ള വാക്കുകൾക്കൊണ്ട് അവ്യക്തമായ ചില ധാരണകൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണം)

നിനക്കു കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലായി കാണുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു.

അവന്റെ മനസ്സ് സത്യത്തിനു നേരെ വിപരീതം ആക്കി നിർത്തുക ദൈവഭക്തിയെ കുറിച്ച് “അതൊരു കാലഘട്ടമായിരുന്നു. ഞാൻ അതിലൂടെ

യൊക്കെ കടന്നുപോയി” ഇങ്ങനെ അവനെക്കൊണ്ട് പറയിപ്പിക്കാൻ കഴിയണം. **സ്നേഹപൂർവ്വം അമ്മാവൻ**

അടിക്കുറിപ്പുകൾ

1. മനുഷ്യന്റെ ഉള്ളിലെ അവസ്ഥ വിരസതയുളവാക്കത്തക്കവണ്ണം തണുത്തു ശൂന്യമായിട്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് ലൈംഗികമോഹങ്ങൾ വഴികീഴ്പ്പെടുത്തുവാനുള്ള സാധ്യത കൂടുതലുള്ളത്.

മനുഷ്യൻ ഉത്സാഹവും ശക്തിയും ഉള്ളപ്പോൾ അവന്റെ ആ ഊർജ്ജത്തെ തെറ്റായ വഴിയിലേക്കു തിരിച്ചുവിടാൻ പിശാചിന് എളുപ്പം കഴിയും എന്നാണ് നാം സാധാരണ കരുതുന്നത്. എന്നാൽ അങ്ങനെയുള്ള ഊർജ്ജത്തെ ദൈവം (‘നമ്മുടെ ശത്രു’ എന്ന് അമ്മാവൻ പിശാചിന്റെ പ്രയോഗം) ഉയർന്ന തലത്തിലേക്ക് sublimate ചെയ്ത് തനിക്ക് അനുകൂലമായി ഉപയോഗിക്കുകയോ നിർദ്ദോഷകരമായ ഏതെങ്കിലും വിനോദത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു വിടുകയോ ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് തണുത്ത് വിരസമായ അവസ്ഥയിൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരാളെയാണ് പിശാചിന് ലൈംഗികപാപങ്ങളിലേക്കു വഴിതെറ്റിക്കാൻ എളുപ്പം. ദാവീദ് യുദ്ധത്തിനുപോകാതെ അലസമായി പകലുറങ്ങി ഉണർന്ന ഒരു സാധാരണത്തിലാണല്ലോ ഇത്തരം ഒരു പാപത്തിൽ വീണത്. (2 ശമുവേൽ 11:1, 2 കാണുക) മദ്യപാനം എന്ന പാപത്തിൽ ഒരുവനെ വീഴ്ത്തുന്നതും ഈ മട്ടിലാണെന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുക. സന്തോഷവും ഉത്സാഹവുമുള്ള മാനസികാവസ്ഥയിൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരുവനെ മദ്യപാനത്തിലേക്ക് നയിക്കുക അത്ര എളുപ്പമല്ല. എന്നാൽ നിരാശനും അസുസ്ഥനും ഉത്സാഹമില്ലാത്തവനുമായി ഇരിക്കുമ്പോൾ ‘സന്തോഷം തരുന്ന നല്ല മരുന്നാണെന്ന് മദ്യത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തി ഒരുവനെ മദ്യപാനത്തിന് അടിമയാക്കുക എളുപ്പമാണ്.

2. ഏതെങ്കിലും ഒരു വിനോദത്തോട് ആർത്തി കൂടിയാൽ അതിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന സന്തോഷത്തിന്റെ അളവു കുറയും

മദ്യമായാലും മയക്കുമരുന്നായാലും വിനോദങ്ങളായാലും അത് ആദ്യം നമുക്ക് അല്പം കൊണ്ട് വേണ്ട ‘രസം’ കിട്ടും. പക്ഷേ പിന്നീട് അതിന്റെ അളവു കുട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ മാത്രമേ ആദ്യം ലഭിച്ചത്രയും ‘കിക്ക്’ കിട്ടുകയുള്ളൂ. മദ്യപന്മാരും മയക്കുമരുന്നിന് ഉപയോഗിക്കുന്നവരും ഡോസുകൂട്ടിക്കൂട്ടി കൊണ്ടുവന്ന് അതിന്റെ അടിമയാകുന്നതിനു പിന്നിലുള്ള രഹസ്യം ഇതാണ്. വിനോദങ്ങളും ഇതുപോലെയാണ്. അത്

അതിൽത്തന്നെ തെറ്റുള്ളതല്ല. പക്ഷേ അതിനോടുള്ള ആർത്തി കൂടിയാൽ അതിൽനിന്ന് ആദ്യം ലഭിച്ച അത്രയും ‘രസം’ പിന്നീടു പിന്നീടു കിട്ടുകയില്ല. ഫലം നാം ആദ്യം ലഭിച്ചിരുന്ന ‘രസം’ കിട്ടാൻ വേണ്ടി അതിൽ കൂടുതൽ മുഴുകുന്നു. ഒടുവിൽ അതിന്റെ അടിമയായി മാറുന്നു. നോക്കുക ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച വിനോദങ്ങളെ പിശാച് നമ്മെ തളച്ചിടുവാൻ എത്ര സമർത്ഥമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു!

3. ഇപ്പോഴത്തെ ഈ വിരസതയും എന്നും നിലനിൽക്കുന്നതാണെന്നു ചിന്തിക്കട്ടെ.

മനുഷ്യൻ പകുതി ആത്മാവും പകുതി മൃഗവുമായ ഒരു സങ്കരജീവിയാണെന്നാണു പിശാചിന്റെ ഭാഷ്യം. മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവും നിത്യതയെ ലക്ഷ്യംവയ്ക്കുമ്പോൾ തന്നെ അവൻ ഈ ജഡത്തിലാണ് വസിക്കുന്നത്. ഇതുമൂലം അവന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലകളിലും ഇടയ്ക്കിടെ ‘ഉയർച്ച-താഴ്ചകൾ’ ഉണ്ടാകും. എന്നാൽ കുട്ടിപ്പിശാചിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള കക്ഷിയെ, ഇപ്പോഴത്തെ ഈ ‘താഴ്ന്ന അനുഭവം’ എന്നും നിലനിൽക്കുന്നതാണെന്നു വിശ്വസിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ ജയിച്ചു എന്നാണ് അമ്മാവൻ പിശാച് പറയുന്നത്. ആത്മീയമായ ഈ വിരസത എന്നും നിലനിൽക്കുന്നതാണെന്നു ചിന്തിച്ചാൽ അവനെ എന്നും നിരാശയിൽ തളച്ചിടാനും ക്രമേണ പിന്മാറ്റത്തിലേക്കു പടിപടിയായി നയിക്കാനും കഴിയുമല്ലോ എന്നാണ് അമ്മാവൻ പിശാചിന്റെ ദുഷ്ടലക്ഷ്യം.

4. കൃത്യമായ ഏതെങ്കിലും വേദഭാഗം കാണിച്ച്..... കാണാൻ ഇടവരാതിരുന്നാൽ മാത്രം മതി.

ആത്മീയമായി ‘താഴ്ന്ന അവസ്ഥയിൽ’ കഴിയുന്ന ഒരു വിശ്വാസിയെ കൃത്യമായ ഒരു വേദഭാഗം കാട്ടിക്കൊടുത്ത് ഇപ്പോഴുള്ള നിരാശയെ ഇച്ഛാശക്തികൊണ്ട് മറികടന്ന് ആദ്യഉത്സാഹത്തിലേക്കു വരാൻ കഴിയും എന്ന് ഒരു യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനി ഉപദേശിച്ചാൽ പിശാച് ചെയ്ത പണികളൊക്കെ വ്യഥാവായിപ്പോകും. അതുകൊണ്ട് അങ്ങനെ അനുഭവസ്ഥനായ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയെ കണ്ടുമുട്ടാൻ നിന്റെ കക്ഷിയെ അനുവദിക്കരുതെന്ന് അമ്മാവൻ പിശാച് കുട്ടിപ്പിശാചിനെ ഉപദേശിക്കുന്നു.

5. ഇവിടെ ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ..... മനസ്സിലാക്കാൻ

ജീവമൊഴികൾ

നവംബർ 2004

ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ഭാഷ ഉപയോഗിക്കുകയാണ് നല്ലത്

ആത്മീയമായി ‘താഴ്ന്ന അവസ്ഥ’യിൽ നില്ക്കുന്ന വിശ്വാസിയെ എങ്ങനെ വിശ്വാസം തന്നെ നഷ്ടപ്പെട്ട അവസ്ഥയിലേക്ക് നയിക്കാം എന്നാണ് അമ്മാവൻ പിശാച് വിശദീകരിക്കുന്നത്.

ആത്മീയമായി ‘താഴ്ന്ന അവസ്ഥ’യിൽ നില്ക്കുന്ന വിശ്വാസിയെ ഈ വിരസമായ ഘട്ടം മാറാതെ എന്നും നില്ക്കുമെന്ന് ആദ്യം വിശ്വസിപ്പിക്കണം. അങ്ങനെ മുന്നോട്ടു പോകുമ്പോൾ ‘തന്നെ സംബന്ധിച്ച് ആത്മീയതയുടെ ഒരു കാലഘട്ടം തീരാൻ പോകുകയാണെന്ന് അവനെ വിശ്വസിപ്പിക്കാൻ പ്രയാസമില്ല. തുടർന്ന് ‘ആത്മീയകാര്യങ്ങളിൽ എനിക്കുള്ള താല്പര്യം കുറഞ്ഞുവരിക’യാണെന്ന സത്യം അംഗീകരിക്കാതെ അവൻ ‘ഈ ആത്മീയത എന്നു പറയുന്നതൊന്നും വലിയ യാഥാർത്ഥ്യമുള്ളതല്ല’ എന്ന് പറയാൻ തുടങ്ങും. സത്യത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയാൻ അവന് യുക്തിസഹമായ കാരണങ്ങളൊന്നുമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇക്കാര്യം വിശദീകരിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ അവൻ പറയും “ഓ, ആ ആത്മീയമെന്നൊക്കെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ സത്യം അന്വേഷിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടം എനിക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞാനും അതിലൂടെയൊക്കെ കടന്നു പോയവനാണ്. അങ്ങനെയും ഒരു സമയം.” നോക്കുക: വിശ്വാസം വിട്ടു വെളിയിൽവന്ന ഒരു ഗണത്തിൽ അവൻ തന്നെത്തന്നെ കൊണ്ടുവന്നു പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയാണ്! ഓരോ കാലഘട്ടവും അതിന്റെ തൊട്ടുമുൻപുള്ള കാലഘട്ടത്തേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാണെന്നാണു മനുഷ്യന്റെ പൊതുവേയുള്ള ചിന്ത (പുരോഗമനം, വികസനം എന്നുള്ള വാക്കുകളൊക്കെ അവന് ഇങ്ങനെ യൊരു ആശയമാണല്ലോ നൽകുന്നത്) അതുകൊണ്ട് ‘ആത്മീയതയുടെ കാലഘട്ടം’ ഒക്കെ അവസാനിപ്പിച്ച് ഇപ്പോൾ പിന്മാറ്റത്തിൽ ജീവിതം തുടരുന്നതിൽ അവനു ലജ്ജയോ കുറ്റബോധമോ കാണുകയില്ല. ഇത്തരം മുൻ വിശ്വാസികളെ ‘നമുക്കിന്ന് ധാരാളമായി കാണുവാൻ കഴിയും. നോക്കുക: പിശാചിന്, എത്ര സമർത്ഥമായി കരുക്കൾ നീക്കി ഒരു ‘തണുപ്പൻ വിശ്വാസി’യെ ‘മുൻ വിശ്വാസി’യാക്കി മാറ്റുവാൻ കഴിയുന്നു!

ഗാസയിൽ നിന്നും യഹൂദരെ മുഴുവൻ മാറ്റിപ്പാർപ്പിക്കും

ഗാസയിലെ യഹൂദകുടിയേറ്റക്കാരെ മുഴുവൻ മാറ്റിപ്പാർപ്പിക്കാനും അവിടെ നിന്നു യിസ്രായേലി സൈനികരെ പിൻവലിക്കാനുമുള്ള നീക്കം മുന്നോട്ട്.

ഗാസയിലെ മുഴുവൻ യഹൂദരേയും വെസ്റ്റ് ബാങ്കിലെ ചുരുക്കം ചിലരേയും യിസ്രായേലിൽ പുനരധിവസിപ്പിക്കാനാണ് യിസ്രായേലി പ്രധാനമന്ത്രി ഷാരോണിന്റെ പദ്ധതി.

ഈ 'ഗാസാ പിന്മാറ്റ പദ്ധതി'ക്ക് നേരത്തെ യിസ്രായേലി പാർലമെന്റിന്റെ അനുമതി തേടിയിരുന്നെങ്കിലും ആദ്യം അതിന് ആവശ്യത്തിനു പിന്തുണ ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. അവസാനമായി ഒക്ടോബർ ഒടുവിൽ ഔദ്യോഗികമായി പാർലമെന്റിൽ വീണ്ടും പദ്ധതി അവതരിപ്പിച്ച് അനുമതി തേടുകയായിരുന്നു.

തീവ്രവാദത്തിനെതിരെ ആര്യസമാജം

ഭാരതം നേരിടുന്ന യഥാർത്ഥ പ്രശ്നം ദാരിദ്ര്യവും അസമത്വവും ആണെന്നും അത് കണ്ടില്ലെന്നു നടിച്ചു ഹിന്ദു തീവ്രവാദി സംഘടനകൾ മന്ദിരം, മസ്ജിദ് തുടങ്ങിയവയ്ക്കുവേണ്ടി ഒച്ചപ്പാടുണ്ടാക്കുകയാണെന്നും ആര്യസമാജം നേതാവ് സ്വാമി അഗ്നിവേൽ ജയപുരിൽ കുറ്റപ്പെടുത്തി. നിരക്ഷര

രായ ഇത്രയേറെ കുട്ടികളുള്ള ഈ രാജ്യത്ത് ത്രിശുലത്തിനു പകരം വിശ്വഹിന്ദു പരിഷത്ത് പേനയാണ് വിതരണം ചെയ്യേണ്ടതെന്നും സ്വാമി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ആര്യസമാജം ഇതിനെതിരെ ബോധവൽക്കരണം നടത്തുമെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

ബൈബിൾ ഇഷ്ട ഗ്രന്ഥം: ജോർജ് ബുഷ്

ബൈബിൾ പാരായണത്തോടെയാണ് താൻ ഒരു ദിവസം ആരംഭിക്കുകയെന്ന് അമേരിക്കൻ പ്രസിഡന്റ് ജോർജ് ബുഷ് വെളിപ്പെടുത്തി. തിരഞ്ഞെടുപ്പു പ്രചാരണത്തിന്റെ ഭാഗമായി ഒഹായോ സംസ്ഥാനത്ത് ഒരു മീറ്റിംഗിൽ പ്രസംഗിക്കുകയായിരുന്നു.

പരീക്ഷകളെ നേരിടുമ്പോൾ 19-ാം പേജ് തുടർച്ച

സ്നേഹത്തിന്റെ ഇളം വെയിലേറ്റ് നിങ്ങൾ പാകമായിക്കഴിയുമ്പോൾ നിങ്ങളെ മോഷ്ടിച്ചു കൊണ്ടുപോയാൽ പിശാചിന് പ്രയോജനമുണ്ട്.

നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനോട് എത്രയും അടുത്തുചെല്ലുമോ അത്ര

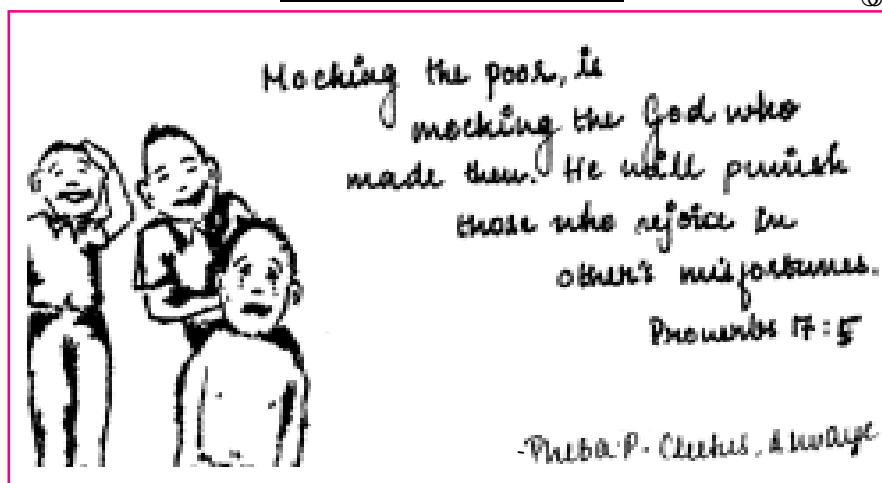
ബുഷ്. തനിക്ക് ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട പുസ്തകം ബൈബിളാണെന്നും ഒരു ചോദ്യത്തിനു മറുപടി യായി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

തടവറയിൽ ബിഷപ്പ് മരണമടഞ്ഞു

ചൈനയിൽ തടവറയിൽ കഴിയുകയായിരുന്ന കത്തോലിക്കാ ബിഷപ്പ് ജോൺ ഗവോ കെക്സിയാൻ മരണമടഞ്ഞു. ഉത്തര ചൈനയിലെ അജ്ഞാതമായ ഒരു തടവറയിലായിരുന്നു കഴിഞ്ഞ അഞ്ചുവർഷമായി എഴുപത്താറുകാരനായ ഇദ്ദേഹം. മൃതദേഹം പ്രത്യേക വിശദീകരണം ഒന്നും നൽകാതെ ജയിൽ അധികൃതർ ബന്ധുക്കൾക്കു കൈമാറുകയാണുണ്ടായത്.

JUST A MINUTE

കേട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ ഒരു കാര്യം ഓർക്കണം. പരീക്ഷയുടെ കഠിനത നിങ്ങൾ പാപത്തിലേക്കു പതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നല്ല തെളിയിക്കുന്നത്. മറിച്ച് നിങ്ങൾ വിശുദ്ധിയിൽ മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നാണ്. പിശാചു നിങ്ങളെ പേടിക്കുന്നു. നിങ്ങളെ വേദനിപ്പിച്ചാൽ മാത്രമേ ക്രിസ്തുവിനെ മുറിച്ചെടുത്തു വാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ എന്നവർ ചിന്തിക്കുന്നു- ഇതെല്ലാമാണ് അതിന്റെ അർത്ഥം.

ജീവമൊഴികൾ

നവംബർ 2004

DISCOVERING THE SPIRIT'S POWER.

Despite Moody's success in the ministry, he felt a pressing need to know more of the Holy Spirit's empowerment. Three events changed his life and preaching.

The first occurred in New York where he was invited to address a small Sunday school. As he got into his carriage to leave for yet another meeting, an elderly gentleman approached him with these words: "Young man, when you speak again, honor the Holy Ghost."

The second involved two godly women who attended Moody's services in Chicago.

"When I began to preach, I could tell by the expression of their faces they were praying for me," Moody later recalled. "At the close of the Sabbath evening services they would say to me, 'We have been praying for you.' I said, 'Why don't you pray for the people?' They answered, 'You need power' 'I need power,' I said to myself. 'Why? I thought I had power'."

Those incidents left Moody with a great hunger for the empowerment of the Holy Spirit. After the Chicago fire that destroyed Moody's lecture hall and several institutions he had founded, he traveled to New York to raise funds for rebuilding. God had something else in mind.

"My heart was not in the work of begging," Moody encollected. "I could not appeal. I was crying all the time that God would fill me with His Spirit. Well, one day, in the city

**"Always be being filled
with the Holy Spirit".**

**It is a conscious act of daily dependence
upon the Spirit and a firm rejection to
rely solely on your own ability.**

**Humbly ask God to daily fill you with
His Spirit, and then thank Him for it.
He will do it.**

of New York (on Wall Street)- oh, what a day! I cannot describe it. I seldom refer to it; it is almost too sacred an experience to name. I can only say that God revealed Himself to me, and I had such an experience of His love that I had to ask Him to stay His hand."

"I went to preaching again. The sermons were not different; I did not present any new truths, and yet hundreds were converted. I would not now be placed back where I was before that blessed experience if you should give me all the world- it would be as dust in the balance." The Spirit- Filled Life

The apostle Paul wrote: "be filled with the Spirit" (Ephesians 5:18). He encouraged the Galatians to "walk by the Spirit" and bear the "fruit of the Spirit" (Galatians 5:16,22). He told the Corinthians that wisdom of God was available only through the Spirit of God. (1 Corinthians 2:6-16) Jesus told the disciples not to begin their ministry until they

received power, "when the Holy Spirit come upon you" (Acts 1:8).

The believer has the full residence of the Holy Spirit. But the Spirit come not just to regenerate you but to restore your soul, renew your mind, and refresh your spirit.

The Holy Spirit desires to influence all you think, do, and say with the wisdom and power of God. He is your power source, and without Him, you can do nothing of eternal value.

The Greek tense Paul used with the Ephesians means to "always be being filled with the Holy Spirit". It is a conscious act of daily dependence upon the Spirit and a firm rejection to rely solely on your own ability.

Humbly ask God to daily fill you with His Spirit, and then thank Him for it. He will do it. And like Moody, all the world's allure and attraction will become as "dust in the balance."

